

EASO

Ghid privind procedura Dublin: standarde și indicatori operaționali

Seria de ghiduri practice ale EASO

2020

EASO

Ghid privind procedura Dublin: standarde și indicatori operaționali

Seria de ghiduri practice ale EASO

2020

Nici EASO și nici orice alte persoane care acționează în numele EASO nu sunt responsabile pentru modul în care ar putea fi utilizate informațiile oferite în continuare.

Luxemburg: Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene, 2020

Print	ISBN 978-92-9476-543-7	doi:10.2847/23853	BZ-04-19-320-RO-C
PDF	ISBN 978-92-9476-529-1	doi:10.2847/334706	BZ-04-19-320-RO-N

© Biroul European de Sprijin pentru Azil (EASO), 2020

Reproducerea textului este autorizată cu condiția menționării sursei.

Pentru orice utilizare sau reproducere a fotografiilor sau a altor materiale care nu se află sub dreptul de autor al EASO, trebuie să se solicite direct permisiunea deținătorilor drepturilor de autor.

Cuprins

Lista abrevierilor	5
Introducere.....	6
Structura și formatul ghidului	9
Cadrul juridic.....	9
Cum trebuie interpretat ghidul?	10
Terminologie	11
Principii generale	12
1. Garanții procedurale pentru persoanele care intră sub incidența procedurii Dublin.....	13
Confidențialitatea	13
Furnizarea de informații	13
Limba	15
Înțelegerea.....	15
Prezentarea și evaluarea informațiilor noi	16
2. Identificarea unui posibil caz Dublin	17
Sistemul Eurodac	17
Baza de date a sistemului de informații privind vizele.....	19
Documente care aparțin persoanei în cauză	20
Interviul personal	21
3. Cererea de informații	23
4. Evaluarea responsabilității.....	25
Sensibilizare și formare.....	25
Un dosar cuprinzător	25
Acceptarea și evaluarea probelor	26
5. Transmiterea cererii de reprimire/preluare.....	27
Cererile adresate în timp util.....	27
Includerea de probe și dovezi.....	27
Utilizarea DubliNet pentru transmiterea cererilor de reprimire/preluare	28
6. Răspunsul la cererea de reprimire/preluare.....	29
Răspunsuri adresate în timp util.....	29
Formulare clară și precisă.....	29
Utilizarea DubliNet pentru a răspunde la cererea de reprimire/preluare.....	30
Răspunsuri pozitive.....	30
Acceptarea implicită	30
Răspunsuri negative	31
Procedura de reexaminare	31
7. Minorii neînsoțiți	33
Interesul superior al copilului	33
Desemnarea unui reprezentant	33
Regăsirea membrilor familiei, a fraților/surorilor și/sau a rudelor	34
8. Persoanele aflate în îngrijire și clauzele discreționare	37
Situatii de dependență	37
Clauze discreționare	37
Suspendarea transferului	38

9. Străinii cu ședere ilegală.....	39
Comparație în Eurodac.....	39
10. Notificarea deciziei de transfer și căi de atac.....	40
Înainte de notificare	40
Notificarea în timp util.....	40
Căi de atac legale	41
Informări privind apelurile cu efect suspensiv.....	41
11. Detenția.....	42
12. Transferul	43
Măsuri	43
Ora și locul sosirii	43
Notificări privind transferul.....	44
Utilizarea DubliNet pentru comunicarea informațiilor legate de transfer	44
Transferul familiilor.....	45
Flexibilitatea transferurilor.....	45
Transferurile eronate.....	46
Transferurile reușite	46
Transferurile voluntare.....	46
Anexă – Tabel de sinteză: Standarde operaționale și indicatori operaționali.....	48

Lista abrevierilor

CDF	Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (2000/C 364/01)
CEDO	Curtea Europeană a Drepturilor Omului
CJUE	Curtea de Justiție a Uniunii Europene
DCP	Directiva 2013/33/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a standardelor pentru primirea solicitanților de protecție internațională (reformare)
DPA	Directiva 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale (reformare)
EASO	Biroul European de Sprijin pentru Azil
Regulamentul de punere în aplicare	Regulamentul (CE) nr. 1560/2003 al Comisiei din 2 septembrie 2003 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 343/2003 al Consiliului de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de azil prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 118/2014 din 30 ianuarie 2014
Regulamentul Dublin III	Regulamentul (UE) nr. 604/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid (reformare)
Regulamentul Eurodac II	Regulamentul (UE) nr. 603/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind instituirea sistemului „Eurodac” pentru compararea amprentelor digitale în scopul aplicării eficiente a Regulamentului (UE) nr. 604/2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid și privind cererile autorităților de aplicare a legii din statele membre și ale Europol de comparare a datelor Eurodac în scopul asigurării respectării aplicării legii și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1077/2011 de instituire a Agenției europene pentru gestionarea operațională a sistemelor informatice la scară largă, în spațiul de libertate, securitate și justiție
SECA	Sistemul european comun de azil
State membre	Statele Uniunii Europene și statele asociate care aplică Regulamentul Dublin III
UE	Uniunea Europeană
UNHCR	Înaltul Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați
VIS	Sistemul de informații privind vizele, astfel cum a fost stabilit prin Decizia Consiliului (CE) nr. 512/2004 din 8 iunie 2004 de instituire a Sistemului de Informații privind Vizele (VIS) și definit în Regulamentul (CE) nr. 767/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iulie 2008 privind Sistemul de informații privind vizele (VIS) și schimbul de date între statele membre cu privire la vizele de scurtă ședere

Introducere

Context

Începând cu 1 septembrie 1997, statele membre aplică o procedură cunoscută ca procedura Dublin, pentru a stabili statul membru responsabil pentru examinarea unei cereri de protecție internațională. Această procedură a fost supusă de două ori unei revizuii generale, culminând cu prezentul Regulament Dublin III ⁽¹⁾. De-a lungul anilor, procedura Dublin s-a confruntat cu o serie de provocări care au conturat situația actuală.

În comunicarea [O agendă europeană privind migrația](#) s-a afirmat că „mecanismul de repartizare a responsabilităților privind examinarea cererilor de azil («sistemul Dublin») nu funcționează așa cum ar trebui” ⁽²⁾. Comunicarea a scos în evidență domeniile-cheie în care statele membre trebuie să depună mai multe eforturi pentru a pune în aplicare pe deplin Regulamentul Dublin III. În mod specific, comunicarea evidențiază nevoia statelor membre de a spori numărul de transferuri și de a aplica în mod consecvent clauzele legate de procedurile de reîntregire a familiei.

În ultimii ani, au fost publicate o serie de rapoarte privind modul de punere în aplicare a Regulamentului Dublin III. Aceste studii oferă o imagine de ansamblu asupra practicilor și clarifică provocările actuale din cadrul sistemului. [Evaluarea procesului de punere în aplicare a Regulamentului Dublin III](#) ⁽³⁾ a fost elaborată pentru Comisia Europeană și oferă o analiză aprofundată a procesului de punere în aplicare practică a Regulamentului Dublin. Un studiu al Înalțului Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați: [În așteptarea unei decizii: Studiul UNHCR privind punerea în aplicare a Regulamentului Dublin III](#) ⁽⁴⁾ examinează modul de aplicare a Regulamentului Dublin III și evaluează măsura în care sunt aplicate procedurile, măsurile de protecție și garanțiile în temeiul regulamentului. Studiul analizează, de asemenea, obiectivul de stabilire cu promptitudine a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională conform criteriilor prevăzute în regulament. Unul dintre cele mai recente rapoarte periodice ale Consiliului European pentru refugiați și exilați, intitulat [Punerea în aplicare a Regulamentului Dublin](#) ⁽⁵⁾, prezintă cifrele pentru anul 2018.

De ce a fost creat acest ghid?

Sistemul Dublin prevede practici procedurale clare și uniforme. Însă, având în vedere diferențele din legislația națională și structurile organizaționale, există diverse practici naționale pentru aplicarea regulamentului. Punerea în aplicare a procedurii Dublin diferă de la un stat membru la altul, dând naștere unor serii de dificultăți. Acesta este contextul în care a fost elaborat prezentul ghid.

Ghidul de față este menit așadar să ajute statele membre să operaționalizeze prevederile legale existente pentru a le aplica într-un mod armonizat. Acest ghid nu are intenția să ofere o imagine de ansamblu a procesului de punere în aplicare a sistemului Dublin în Uniunea Europeană și în țările asociate (UE+).

Cum a fost elaborat acest ghid?

În septembrie 2016, EASO a publicat primul său [Ghid privind condițiile de primire: standarde operaționale și indicatori operaționali](#). În plus, acest ghid are la bază metodologia stabilită în 2016. Procesul de elaborare a acestui ghid urmează metodologia stabilită în matricea calității a Biroului European de Sprijin pentru Azil (EASO). Acesta a fost redactat de către un grup de lucru alcătuit din experți ai statelor membre ale UE din Germania, Irlanda, Țările de Jos, România și Suedia. S-au consultat apoi Comisia Europeană, Înalțul Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați și Consiliul European pentru Refugiați și Exilați. Înainte de adoptarea sa finală, ghidul a fost supus consultării în rețeaua EASO a unităților Dublin și a fost adoptat oficial de Consiliul de administrație al EASO.

⁽¹⁾ [Regulamentul \(UE\) nr. 604/2013](#) al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid (reformare).

⁽²⁾ Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor – [O agendă europeană privind migrația](#), Bruxelles, COM(2015) 240 final, 13 mai 2015, capitolul III.3, p. 14.

⁽³⁾ [Raportul final privind evaluarea procesului de punere în aplicare a Regulamentului Dublin III](#) al Comisiei, 18 martie 2016.

⁽⁴⁾ UNHCR, [În așteptarea unei decizii: Studiul UNHCR privind punerea în aplicare a Regulamentului Dublin III](#), august 2017.

⁽⁵⁾ ECRE, [Punerea în aplicare a Regulamentului Dublin III în 2018](#), Baza de date cu informații privind azilul, martie 2019.

Care este scopul acestui ghid?

Ghidul a fost conceput pentru a îndeplini mai multe scopuri:

- la nivel de politică, ghidul constituie un instrument **de consolidare sau de îmbunătățire permanentă a procedurii naționale** privind aplicarea Regulamentului Dublin III;
- la nivel operațional, ghidul poate fi utilizat de către managerii autorităților relevante **pentru a asigura punerea în aplicare corectă a prevederilor-cheie ale Regulamentului Dublin III și pentru a sprijini inițiativele de îmbunătățire a procedurii** și a formării personalului;
- ghidul poate constitui **material de referință pentru dezvoltarea de cadre de monitorizare și pentru efectuarea de autoevaluări ale procedurilor naționale** cu privire la calitatea sistemelor din cadrul procedurilor de azil.

Obiectivul general al acestui ghid este de a sprijini statele membre în punerea în aplicare a prevederilor-cheie ale Regulamentului Dublin III în vederea asigurării unei aplicări uniforme și, prin urmare, de a consolida Sistemul european comun de azil (SECA).

Scopul acestui document este de a oferi îndrumări cu privire la punerea în practică a prevederilor legale ale Regulamentului Dublin III. Ca atare, acest document constituie un instrument destinat să sprijine autoritățile statelor membre în executarea operațiunilor tehnice ale unităților Dublin. Ghidul servește, de asemenea, drept **instrument de autoevaluare**.

Ce este un standard operațional?

Acest ghid formulează standardele operaționale și indicatorii operaționali recunoscuți la modul general pentru a asigura un proces corect și eficient de punere în aplicare a Regulamentului Dublin III. Standardele și indicatorii au ca scop sprijinirea procedurii de autoevaluare și nu au caracter obligatoriu din punct de vedere legal.

Acest ghid abordează standardele operaționale care susțin punerea în aplicare a standardelor sau a prevederilor legale. Standardele operaționale incluse în acest document se bazează, de asemenea, pe practici deja existente în UE. Standardele operaționale respectă prevederile legale ale diferitelor regulamente aplicabile, pentru a face o diferență clară între standarde operaționale și standarde legale. În cazul în care prevederile Regulamentului Dublin III în sine sunt operaționale, acestea sunt adăugate în acest ghid ca standarde, în anumite situații. Ghidul urmărește nu numai să formuleze standarde și indicatori recunoscuți la nivel general, care se pot aplica în toate statele membre, ci și să compileze exemple de bună practică.

În cadrul procedurii Dublin, statele membre pot introduce sau pot menține îndrumări mai favorabile decât cele prevăzute de prezentul ghid. Documentul de față nu trebuie înțeles în niciun caz ca o invitație de a coborî standardele existente, ci mai degrabă ca o încurajare de a îndeplini cel puțin criteriile de referință elaborate aici.

Care este domeniul de aplicare al acestui ghid?

Domeniul de aplicare teritorial

În conformitate cu Regulamentul Dublin III, acest ghid se adresează celor **32 de state ale UE+** (state membre) care aplică sistemul Dublin.

Domeniul de aplicare personal

În conformitate cu Regulamentul Dublin III, domeniul de aplicare al acestui ghid acoperă **solicitanții de protecție internațională**. Cititorul trebuie să rețină faptul că Regulamentul Dublin III este aplicabil, de asemenea, persoanelor care nu au depus o nouă cerere în statul membru în care se află, însă care au depus anterior o cerere de azil într-un alt stat membru („străini cu ședere ilegală”).

Aspecte privind domeniul de aplicare al acestui ghid

Domeniul de aplicare tematic al ghidului include anumite prevederi-cheie ale Regulamentului Dublin III. Ghidul a fost elaborat prin urmarea fluxului de lucru exact al unui caz Dublin. Acest ghid urmărește să abordeze toate etapele procedurii Dublin, de la identificarea unui caz Dublin până la momentul transferului.

În mod specific, documentul se axează pe garanții procedurale și principii generale esențiale care trebuie respectate pe parcursul procedurii Dublin. Prevederile sunt constituite în funcție de diferitele etape ale procedurii, acordându-se o atenție specială minorilor neînsoțiți, persoanelor aflate în îngrijire și străinilor cu ședere ilegală.

Pentru anumite standarde operaționale, unde a fost necesar, au fost incluse măsuri specifice pentru minorii neînsoțiți. Acest ghid nu oferă însă un set cuprinzător de standarde operaționale pentru respectarea interesului superior al copiilor în cadrul procedurii Dublin ca atare. Pentru o prezentare generală a interesului superior al copiilor în cadrul procedurilor de azil, facem trimitere la [Ghid practic privind interesul superior al copilului în procedurile de azil](#).

Accesul la **procedura de atac** este inclus în domeniul de aplicare (informare, consiliere, accesibilitate) al acestui ghid, care nu cuprinde însă organizarea procedurii de atac în sine.

În diferitele secțiuni ale ghidului au fost introduși indicatori cu ajutorul cărora se poate aprecia dacă s-au luat măsuri adecvate pentru îndeplinirea unor obiective speciale. Ghidul nu aprofundează însă nevoile solicitanților cu nevoi speciale. **Examenele medicale** nu sunt incluse în acest ghid, având în vedere caracterul specializat al subiectului. Pentru îndrumări suplimentare privind persoanele care aparțin grupurilor vulnerabile, se recomandă să se consulte [Instrumentul EASO de identificare a persoanelor cu nevoi speciale](#).

Ghidul trebuie interpretat ca o altă etapă și un efort suplimentar pentru a facilita aplicarea anumitor prevederi ale Regulamentului Dublin III. Acest ghid nu abordează toate aspectele care intră sub incidența regulamentului. [Ghidul practic al EASO privind Regulamentul Dublin III: interviul personal și evaluarea probelor](#) oferă o imagine de ansamblu asupra procedurii Dublin și a aplicării practice a acesteia cu privire la interviul Dublin, furnizarea de informații și evaluarea dovezilor disponibile în procedura Dublin.

Acest ghid nu abordează procedurile de elaborare, înregistrare și depunere a unei cereri de protecție internațională. Acestea sunt explicate în [Ghidul EASO privind condițiile de primire: standarde operaționale și indicatori operaționali](#).

Ghidul a fost elaborat pentru funcționarea regulamentară a procedurii Dublin. Nu intră în domeniul de aplicare al prezentului ghid circumstanțele care constituie o **criză**, în care aplicarea Regulamentului Dublin III poate fi pusă în pericol de un risc de presiune deosebit de mare asupra sistemului de azil al unui stat membru și/sau ca urmare a problemelor apărute în funcționarea sistemului de azil al unui stat membru, astfel cum se menționează la articolul 33 din Regulamentul Dublin.

Cui îi este destinat ghidul?

Ghidul a fost conceput în principal pentru:

- factorii de decizie politică sau factorii decizionali la nivel de politici, ale căror decizii pot afecta procedura națională;
- managerii autorității (de azil) relevante care răspund de asigurarea punerii în aplicare corecte a Regulamentului Dublin III și care pot iniția acțiuni de îmbunătățire a proceselor în cadrul autorității;
- membrii personalului care răspund de asigurarea calității în cadrul autorității relevante.

Scopul acestui ghid este de a sprijini factorii de decizie politică și pe managerii autorității relevante pentru ca aceștia să poată utiliza ghidul drept cadru de monitorizare pentru asigurarea calității, pentru a-i ajuta să ia deciziile necesare în vederea îmbunătățirii procesului și asigurării respectării standardelor, precum și pentru a evalua nevoile de dezvoltare continuă în cadrul unității Dublin.

Factorii de decizie politică și managerii ar putea alege să pună acest document la dispoziția lucrătorilor de caz din cadrul autorităților naționale, pentru ca aceștia să dobândească o perspectivă mai vastă asupra organizării procedurii Dublin în general.

Structura și formatul ghidului

Documentul începe cu o introducere care explică procesul de elaborare a ghidului, oferind în același timp o imagine de ansamblu asupra scopului și domeniului său de aplicare. Aceasta este urmată de o scurtă secțiune intitulată „Cum trebuie interpretat ghidul?”, care se axează pe clarificarea conceptelor utilizate, prezentând totodată exemple pentru a descrie utilizarea ghidului. În continuare, documentul este împărțit în douăsprezece secțiuni axate pe următoarele teme:

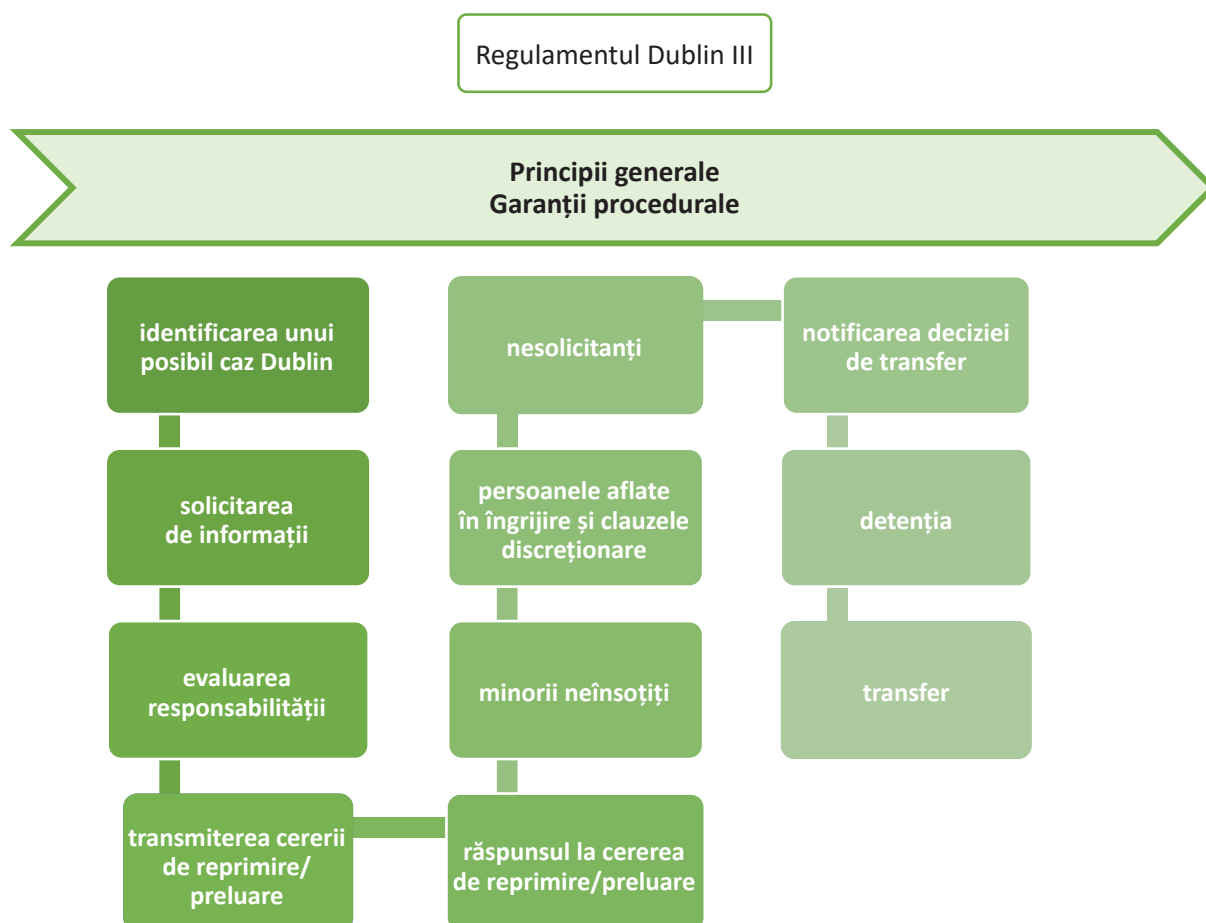

Figura 1. Reprezentarea principalelor aspecte abordate de prezentul ghid.

Fiecare secțiune cuprinde anumite standarde comune. Fiecărui standard îi corespund indicatori relevanți care facilitează evaluarea atingerii standardului. Unde sunt necesare mai multe clarificări cu privire la un indicator, acestea se găsesc la rubrica „observații suplimentare”.

În plus, anexa cuprinde un tabel care sintetizează toate standardele și toți indicatorii enumerați în document. Acest tabel trebuie însă interpretat în coroborare cu partea principală a documentului, care oferă mai multe clarificări (observații introductive, observații suplimentare, bune practici) în sprijinul înțelegerii ghidului.

Cadrul juridic

Cadrul juridic principal al procedurii Dublin este prezentat în următoarele acte legislative:

Regulamentul Dublin III

[Regulamentul \(UE\) nr. 604/2013](#) al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid (reformare)

Regulamentul de punere în aplicare Dublin

Regulamentul (CE) nr. 1560/2003 al Comisiei din 2 septembrie 2003 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 343/2003 al Consiliului de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de azil prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 118/2014 al Comisiei din 30 ianuarie 2014 ⁽⁶⁾

Regulamentul Eurodac II

Regulamentul (UE) nr. 603/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind instituirea sistemului „Eurodac” pentru compararea amprentelor digitale în scopul aplicării eficiente a Regulamentului (UE) nr. 604/2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid și privind cererile autorităților de aplicare a legii din statele membre și a Europol de comparare a datelor Eurodac în scopul asigurării respectării aplicării legii și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1077/2011 de instituire a Agenției europene pentru gestionarea operațională a sistemelor informatice la scară largă, în spațiul de libertate, securitate și justiție (reformare)

Cum trebuie interpretat ghidul?

	Exemplu	Explicație
STANDARD	Statele membre trebuie să se asigure că decizia este notificată într-un interval de timp rezonabil.	Standardul operațional este o practică recunoscută în mod general pentru a stabili o procedură de azil echitabilă și eficientă care pune în aplicare prevederile SECA. Un standard operațional nu reflectă pur și simplu ceea ce s-a pus deja în practică, ci stabilește un obiectiv de îndeplinit. Standardele operaționale sunt concepute din trei perspective: perspectiva persoanei în cauză (echitate), perspectiva managerului responsabil (eficiență) și perspectiva legiuitorului (legalitate).
Indicator	Autoritățile statelor membre dispun de un sistem de gestionare a cazurilor sau de un calendar pentru a calcula termenele-limită și pentru a marca termenele scadente, asigurându-se astfel că notificarea de transfer este efectuată în termenul prevăzut.	Indicatorul constituie o modalitate prin care se poate măsura sau observa atingerea standardului. Indicatorii enumerați la fiecare standard trebuie înțeleși ca fiind cumulativi, fără a fi ierarhizați într-o anumită ordine.
Indicatori alternativi	Indicatorul 1.a: Dacă persoana în cauză nu dispune de un consilier juridic, autoritatea din statul membru notifică decizia către persoana respectivă, în limba pe care solicitantul o înțelege sau se presupune în mod rezonabil că o înțelege. SAU Indicatorul 1.b: Dacă persoana în cauză dispune de un consilier juridic sau de un alt consilier, autoritatea din statul membru poate alege să notifice decizia către consilierul juridic sau alt consilier care reprezintă persoana respectivă în conformitate cu practica națională.	Indicatorii alternativi se utilizează în situațiile în care se pot aplica opțiuni diferite pentru a măsura atingerea standardului.

⁽⁶⁾ Textul consolidat este disponibil [aici](#).

Observații suplimentare	Persoana în cauză este informată cu privire la termenele în care trebuie să furnizeze documente relevante/documente cu relevanță, cu condiția ca procedura să nu fi fost încă încheiată.	Observațiile suplimentare din casetele verzi evidențiază anumite puncte de interes, anumite circumstanțe sau excepții la aplicarea standardelor și a indicatorilor. Aplicabilitatea secțiunii „observații suplimentare” poate varia de la un stat membru la altul.
Bune practici	Bune practici privind contactul cu unitatea Dublin Pentru întrebări legate de sistemul Dublin, autoritatea competentă responsabilă pentru cazurile Dublin are un număr de asistență care poate fi apelat de personalul autorității de azil, de poliție sau de alte autorități relevante.	Bunele practici din casetele albastre prezintă practici care nu sunt neapărat recunoscute în mod general ca fiind un standard, însă statele membre sunt încurajate să le ia în considerare atunci când aplică standarde operaționale și indicatori operaționali în cadrul sistemelor lor naționale. Termenul „bune practici” nu este rezultatul unei evaluări formale, ci se bazează pe practicile curente din unele state membre.
Instrumentele EASO	Ghid practic: Accesul la procedura de azil Ghidul oferă informații cu privire la obligațiile de bază ale funcționarilor de prim contact și la drepturile persoanelor care ar putea avea nevoie de protecție internațională în situația de prim contact. Acest ghid practic explică funcționarilor de prim contact cum să relaționeze cu interpreții și cum să obțină cel mai bun rezultat posibil în situații în care se recurge la un interpret.	În casetele gri, se face referire la instrumentele EASO existente relevante, cum ar fi modulele de formare și ghidurile practice, pentru a facilita accesul cititorului la informații suplimentare, la materiale de lectură sau la resurse de formare relevante.

Terminologie

„Autoritate competentă” sau „autoritate din statul membru”

Responsabilitatea principală pentru aplicarea acestor standarde revine autorităților din statele membre, iar majoritatea standardelor incluse în prezentul ghid ar fi în special de competența **unităților naționale Dublin sau a autorităților competente care răspund de punerea în aplicare a procedurii Dublin**. În practică însă, autoritățile pentru migrație și polițiștii de frontieră, printre alții, sunt de asemenea implicați deseori în procedura Dublin.

Unele prevederi din acest document nu sunt neapărat relevante pentru autoritatea care desfășoară procedura Dublin, ci reprezintă mai degrabă sarcinile funcționarilor de prim contact (cum ar fi poliția, poliția de frontieră, polițiștii de frontieră, agenții de înregistrare etc.). În fiecare caz, ghidul va face referire la **„autoritatea din statul membru”** sau la **„autoritatea competentă”**, fără a se specifica ulterior dacă este vorba despre poliție, autoritatea de primire sau autoritatea Dublin. Cititorul trebuie să interpreteze standardele operaționale în contextul național și să traducă aspectele procedurale în consecință.

Persoana în cauză

Regulamentul Dublin III este aplicabil, de asemenea, persoanelor care nu au depus o nouă cerere în statul membru în care se află, însă care au depus anterior o cerere de azil într-un alt stat membru („străini cu ședere ilegală”). Acesta este motivul pentru care în text se utilizează sintagma „persoana în cauză”.

Principii generale

Atunci când se aplică Regulamentul Dublin III, trebuie respectate o serie de **principii generale**.

Aceste principii generale sunt:

- **Principiul confidențialității**

Pe parcursul procedurii Dublin, responsabilii de caz trebuie să asigure confidențialitatea. Atunci când comunică între ele, statele membre trebuie să utilizeze întotdeauna sistemul de comunicații electronic DubliNet pentru a garanta schimbul de informații criptate în condiții de siguranță, în special când comunică informații care conțin detalii cu caracter personal despre solicitant.

- **Încrederea reciprocă și respectul reciproc între statele membre**

Sistemul Dublin este bazat pe încredere reciprocă și respect reciproc între statele membre. Conform considerentului 3, toate statele membre respectă principiul nereturnării (*non-refoulement*) și sunt considerate țări sigure de către resortisanții țărilor terțe. Cooperarea și încrederea reciprocă dintre statele membre derivă, de asemenea, din considerentul 22 al Regulamentului Dublin III, care se referă la stabilirea unui „proces de alertă timpurie, pregătire și gestionare a crizelor în domeniul azilului”. EASO deține un rol-cheie în cadrul acestui sistem de alertă timpurie, pregătire și gestionare a crizelor, luând măsuri, prin intermediul rețelei sale dedicate, pentru a menține încrederea și cooperarea între unitățile Dublin din statele membre.

- **Statele membre cooperează între ele în cadrul procedurii Dublin și oferă toate informațiile relevante pentru determinarea statului membru responsabil**

Pentru a garanta accesul rapid la sistemul de azil, statele membre trebuie să coopereze între ele pentru a stabili cât mai repede posibil statul membru responsabil. Cooperarea este deosebit de importantă atunci când se analizează posibilitățile de reîntregire a familiei în cazurile care vizează copii, pentru a identifica membrii familiei.

- **Considerentul primordial privind interesul superior al copilului**

Considerentul 13 din Regulamentul Dublin III face trimitere la Convenția Organizației Națiunilor Unite privind drepturile copilului (?) și la Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (*), iar articolul 6 stipulează faptul că interesul superior al copilului trebuie să primeze atunci când se aplică Regulamentul Dublin III. Regulamentul Dublin III prevede anumite garanții procedurale pentru copil și subliniază faptul că legăturile de familie constituie criterii de responsabilitate obligatorii.

- **Identificarea posibilităților de reîntregire a familiei**

Atunci când aplică Regulamentul Dublin III, statele membre trebuie să depună eforturi pentru a reuni membrii familiei, păstrând unitatea familiilor, și să proceseze cererea membrilor familiei împreună cu cererile membrilor aflați pe teritoriul statelor membre.

- **Prioritizarea cazurilor care implică copii**

Este important să se prioritizeze cazurile în care sunt implicați copii și să se ia măsurile necesare pentru a le garanta acestora accesul cel mai rapid la sistemul de azil. Statele membre trebuie să dea dovadă de flexibilitate în cazurile de reîntregire a familiei și să depună eforturi pentru reunirea copilului cu membrul familiei sale, cu fratele/sora sau cu ruda sa.

- **Asigurarea accesului rapid și echitabil la sistemul de azil pentru solicitanții de azil**

Termenele stricte și criteriile de responsabilitate clare prevăzute în Regulamentul Dublin III au ca scop asigurarea accesului rapid și echitabil la sistemul de azil pentru solicitanții de azil. Nerespectarea termenului de transmitere a unei cereri sau de răspuns la o cerere poate atrage responsabilitatea statului membru. Statele membre trebuie să depună eforturi pentru a scurta procedura Dublin în vederea asigurării accesului prompt la procedura de azil.

- **Evaluarea individuală, imparțială și obiectivă a fiecărui caz Dublin**

Statele membre nu trebuie să soluționeze cazurile în mod automat, fără o examinare adecvată a criteriilor. Fiecare caz este diferit și fiecare caz Dublin trebuie examinat în mod individual, imparțial și obiectiv.

(?) Adunarea generală a ONU, *Convenția cu privire la drepturile copilului*, Seria Tratat, vol. 1577, 2 septembrie 1990.

(*) Uniunea Europeană, *Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene*, 26 octombrie 2012, 2012/C 326/02.

1. Garanții procedurale pentru persoanele care intră sub incidența procedurii Dublin

Regulamentele și directivele care constituie împreună SECA prevăd mijloace și dispoziții de protejare a intereselor vitale ale persoanelor care intră în domeniul de aplicare al acestuia. Regulamentul Dublin III prevede garanții procedurale proprii pentru persoanele în cauză. Standardele care pot rezulta din aceste garanții sunt descrise în secțiunea de față.

Confidențialitatea

Regulamentul Dublin III

Articolul 39

STANDARDUL 1: Autoritatea din statul membru trebuie să asigure confidențialitatea cazurilor în cadrul procedurii Dublin.

Indicatorul 1.1: Personalul autorității competente cunoaște legile și regulamentele naționale cu privire la confidențialitatea procedurii Dublin.

Indicatorul 1.2: Bazele de date și sistemele de evidență a cazurilor din fiecare stat membru sunt sigure și întreținute în conformitate cu legislația relevantă.

Observație suplimentară: Bazele de date menționate în acest indicator includ, printre altele, Sistemul de informații privind vizele (VIS), Sistemul de informații Schengen II ^(*) și Eurodac, sistemul DubliNet și sistemele naționale de evidență a cazurilor.

Indicatorul 1.3: Toate schimburile de informații privind solicitanții individuali și/sau străinii cu ședere ilegală se efectuează doar prin DubliNet, între autoritățile competente.

Indicatorul 1.4: Statele membre nu transmit informații despre caz persoanelor neautorizate să cunoască astfel de informații.

Indicatorul 1.5: Interviuurile cu persoanele în cauză se desfășoară în camere separate, cu dotări suficiente, care asigură confidențialitatea discuțiilor din timpul interviului.

Furnizarea de informații

Regulamentul Dublin III

Articolul 4

Regulamentul de punere în aplicare

Anexele X-XIII

STANDARDUL 2: Persoana în cauză primește toate informațiile procedurale relevante și, în special, broșura relevantă la depunerea unei cereri într-un stat membru.

Indicatorul 2.1: Autoritatea din statul membru redă informațiile în mod clar și fără să folosească termeni tehnici, într-o limbă pe care persoana în cauză o înțelege sau pe care se presupune în mod rezonabil că o înțelege. Autoritatea competentă se asigură că persoana în cauză înțelege informațiile prezentate.

Observație suplimentară: În conformitate cu articolul 4 din Regulamentul Dublin III, informațiile minime care vor fi furnizate persoanei în cauză cuprind, printre altele: informații despre aplicarea Regulamentului Dublin III, informații despre obiectivele Regulamentului Dublin și consecințele depunerii unei alte cereri într-un stat membru diferit. Persoana în cauză este informată și despre criteriile de determinare a statului membru responsabil, despre interviul personal și posibilitatea de a prezenta informații privind prezența membrilor familiei, despre posibilitatea de a contesta o decizie de transfer, despre faptul că autoritățile competente pot face schimb de date în ceea ce o privește și despre dreptul de a avea acces la date care se referă la ea.

^(*) Regulamentul (CE) nr. 1987/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind instituirea, funcționarea și utilizarea Sistemului de Informații Schengen din a doua generație (SIS II).

Indicatorul 2.2: Informațiile sunt furnizate ținând cont de nevoile speciale și de circumstanțele individuale ale persoanei în cauză.

Indicatorul 2.3: Autoritatea din statul membru oferă persoanei în cauză, în broșura relevantă, informațiile privind Regulamentul Dublin III.

Observație suplimentară:

Broșura A este concepută să ofere solicitanților de protecție internațională informații în legătură cu sistemul Dublin, durata procedurii Dublin, amprentarea și informațiile de contact relevante completate de autoritatea națională.

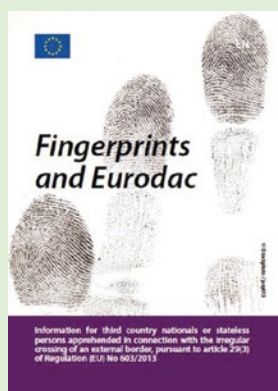
Broșura B oferă informații persoanelor care sunt deja în procedură Dublin. Aceasta explică importanța prezentării de informații despre membrii familiei care locuiesc într-un alt stat membru sau despre relația de dependență și problemele de sănătate. De asemenea, broșura prezintă detalii despre diferitele termene privind procedura de reprimire și de preluare. Documentul conține informații despre procedura de apel și despre termenele naționale relevante pentru introducerea unui apel.

Broșura pentru minori neînsoțiți trebuie oferită copiilor care solicită protecție internațională. Broșura explică, pe înțelesul copilului, ce informații sunt necesare pentru ca autoritățile naționale să identifice posibilitățile de reîntregire a familiei. Broșura descrie interesul superior al copilului și explică în detaliu procedura Dublin. De asemenea, documentul explică obligațiile și drepturile, precum și posibilitățile de introducere a unui apel.

În cazul trecerii ilegale a unei frontiere externe, persoana respectivă trebuie să primească broșura „Informații pentru resortisanții țărilor terțe sau pentru apatrizii reținuți în legătură cu trecerea ilegală a unei frontiere externe”. Broșura oferă informații despre obligațiile legate de amprentare și sistemul Eurodac.

Dacă se identifică o persoană cu ședere ilegală într-un stat membru, persoana respectivă trebuie să primească broșura „Informații pentru resortisanții țărilor terțe sau pentru apatrizi aflați în ședere ilegală într-un stat membru”. Broșura explică faptul că amprentele persoanei în cauză pot fi transmise la Eurodac pentru analiză, iar dacă există o cerere de azil anterioară, se va aplica procedura Dublin. În acest caz, persoana în cauză trebuie să primească și broșura B.

Limba

Regulamentul Dublin III

Articolul 5 alineatul (3)

STANDARDUL 3: *Interviul personal Dublin trebuie să se desfășoare într-o limbă pe care persoana în cauză o înțelege sau se presupune că o înțelege.*

Indicatorul 3.1: Autoritatea din statul membru are acces la interpreți calificați pentru toate limbile comune.

Indicatorul 3.2: Persoana în cauză este întrebată dacă înțelege ce spune interpretul în timpul interviului personal. Dacă răspunsul este negativ în pofida tuturor eforturilor preliminare, se iau măsuri adecvate pentru rezolvarea problemei.

Bune practici legate de folosirea interpreților

Statele membre folosesc interpreți atestați în temeiul dreptului național, care sunt formați și educați în mod regulat pentru a lucra cu solicitanții de protecție internațională.

Instrumente ale EASO complementare pentru garanțiile procedurale relevante în acest stadiu:

Modulul de formare al EASO pentru interpreți

În fiecare an, EASO pune la dispoziția interpreților care lucrează pentru autoritățile naționale în materie de azil un curs de formare online care durează între 20 și 25 de ore. Modulul are scopul de a sprijini interpreții să își îndeplinească sarcinile, în principal pe aceea de a ușura procesul de comunicare între solicitanții de protecție internațională și autoritățile naționale și alte părți interesate relevante, pe tot parcursul procedurii de azil.

Ghid practic: Accesul la procedura de azil

Ghidul de față oferă informații cu privire la obligațiile de bază ale funcționarilor de prim contact și la drepturile persoanelor care ar putea avea nevoie de protecție internațională la primul contact. Prezentul ghid practic explică funcționarilor de prim contact cum să relaționeze cu interpreții și cum să se asigure că se obține cel mai bun rezultat posibil atunci când se recurge la un interpret.

Ghidul practic al EASO privind Regulamentul Dublin III: Interviul și evaluarea probelor

O parte semnificativă din acest ghid se axează pe interviul desfășurat cu solicitantul. Ghidul explică tehnici de comunicare și utilizarea interpreților, precum și scopul interviului Dublin. Secțiunea „Domenii de abordat în timpul interviului”, care este anexată la prezentul ghid practic, prezintă îndrumări utile pentru interviul personal Dublin și diferitele elemente privind întrebările care ar putea ajuta responsabilii de caz să stabilească statul membru responsabil. Ghidul practic explică, de asemenea, obligațiile legate de prezentarea de informații despre procedura Dublin.

De asemenea, sunt explicate principiile-cheie ale evaluării probelor, diferitele tipuri de mijloace de probe și dovezile circumstanțiale.

Înțelegerea

Regulamentul Dublin III

Articolul 5

STANDARDUL 4: *Autoritatea din statul membru se asigură că persoana în cauză înțelege întrebările adresate și informațiile prezentate în timpul interviului personal.*

Indicatorul 4.1: La deschiderea interviului, persoanei în cauză i se explică scopul și contextul interviului.

Indicatorul 4.2: Persoana în cauză este întrebată dacă înțelege întrebările și informațiile prezentate în timpul interviului.

Bune practici privind verificarea gradului de înțelegere

Responsabilul de caz documentează atât întrebarea privind înțelegerea limbii utilizate, cât și răspunsul oferit.

Indicatorul 4.3: În timpul interviului, persoanei în cauză i se oferă ocazia de a oferi explicații pentru inconsecvențe, contradicții și/sau elemente care lipsesc.

Indicatorul 4.4: După interviu, persoana în cauză este informată că își poate corecta greșelile sau declarațiile, dacă este necesar. Aceste corectări sunt documentate.

Indicatorul 4.5: După interviu, persoanei în cauză și/sau reprezentantului legal i se înmânează o sinteză scrisă a interviului.

Prezentarea și evaluarea informațiilor noi

Regulamentul Dublin III

Articolele 4 și 5

STANDARDUL 5: *Autoritatea din statul membru se asigură că persoana în cauză are posibilitatea de a prezenta informații relevante pentru cazul său în timpul procedurii Dublin și că este informată cu privire la drepturile pe care le are în acest sens.*

Indicatorul 5.1: Persoanei în cauză i se explică, prin informații generale, când și unde trebuie să trimită documentele și informațiile despre cazul său.

Observație suplimentară: Persoana în cauză este informată cu privire la termenele în care trebuie să furnizeze documente relevante/documente cu relevanță, cu condiția ca procedura să nu se fi încheiat.

Indicatorul 5.2: Persoana în cauză poate să prezinte autorității competente solicitări și dovezi justificative, inclusiv avize medicale, pentru examinare.

Indicatorul 5.3: Autoritatea din statul membru instituie o procedură pentru ca responsabilul de caz să fie informat cu privire la orice informații noi legate de caz.

Regulamentul Dublin III

Articolul 7 alineatul (2)

STANDARDUL 6: *În cazul în care apar informații noi în timpul procedurii Dublin, dacă sunt relevante, acestea trebuie luate în considerare de autoritatea din statul membru în etapa adecvată a procedurii.*

Indicatorul 6.1: Autoritatea din statul membru instituie o procedură prin care garantează că persoana în cauză sau altă persoană (de exemplu, reprezentantul) ori organizație poate prezenta noi informații sau modificări ale circumstanțelor pe parcursul derulării cazului.

Indicatorul 6.2: Autoritatea competentă desemnează, în măsura posibilității, un responsabil de caz specializat pentru soluționarea cazului și instituie o procedură de gestionare activă a cazului.

2. Identificarea unui posibil caz Dublin

Prima etapă a procedurii Dublin este identificarea cazului ca fiind un caz Dublin. Prin urmare, responsabilii de caz trebuie să identifice posibili indicatori Dublin pentru a confirma dacă cazul respectiv intră sub incidența procedurii Dublin. Este o situație obișnuită ca unitatea sau autoritatea care ar putea să se confrunte cu un posibil caz Dublin să nu fie cea care va desfășura procedura Dublin în cele din urmă. Prin urmare, anumite standarde și anumiți indicatori de mai jos privind identificarea unui caz Dublin se adresează tuturor autorităților competente și nu pot face referire doar la o singură unitate Dublin din fiecare stat membru.

Instrumente complementare ale EASO pentru identificarea unui posibil caz Dublin

Modulul de formare al EASO privind identificarea unor posibile cazuri Dublin

EASO pune la dispoziție un modul de formare pentru responsabilii din statele membre care ar putea să se confrunte cu posibile cazuri Dublin, pentru a-i ajuta să stabilească modul de acțiune în cazurile respective și să le trimită unității Dublin. Acest modul de formare este disponibil începând din ianuarie 2020.

STANDARDUL 7: Autoritatea din statul membru care se confruntă cu posibile cazuri Dublin deține mijloacele adecvate pentru a identifica un caz Dublin.

Indicatorul 7.1: Pentru a identifica un posibil caz Dublin, autoritatea din statul membru are acces la Eurodac, la alte baze de date relevante ⁽¹⁰⁾ și, dacă i se permite accesul, la VIS.

Indicatorul 7.2: În cadrul autorității din fiecare stat membru este desemnată o unitate sau o autoritate responsabilă pentru cazurile Dublin și pentru procedura Dublin, căreia să i se poată trimite cazurile Dublin.

STANDARDUL 8: Personalul autorității statului membru care se confruntă cu posibile cazuri Dublin are suficiente cunoștințe despre Regulamentul Dublin III și poate să identifice un posibil caz Dublin și să îl trimită mai departe pentru examinare.

Indicatorul 8.1: Personalul autorității competente care se confruntă pentru prima dată cu un posibil caz Dublin cunoaște Regulamentul Dublin III și are un nivel de bază de înțelegere a particularităților care trebuie urmărite atunci când se evaluează dacă se aplică Regulamentul Dublin III.

Indicatorul 8.2: Personalul autorității competente care se confruntă pentru prima dată cu un posibil caz Dublin știe pe cine să contacteze pentru a obține mai multe informații sau pentru a iniția o posibilă procedură Dublin, de preferință autoritatea responsabilă de procedura Dublin.

Indicatorul 8.3: După ce se identifică un caz Dublin, este instituită o procedură stabilită pentru trimiterea cazului la autoritatea responsabilă de desfășurarea procedurii Dublin.

Indicatorul 8.4: Cazurile care intră sub incidența Regulamentului Dublin III sunt trimise cât mai repede posibil la autoritatea responsabilă de desfășurarea procedurii Dublin.

Bune practici privind contactul cu unitatea Dublin

Pentru întrebări legate de Dublin, autoritatea competentă responsabilă pentru cazurile Dublin are un număr de asistență care poate fi apelat de personalul autorității responsabile în domeniul azilului, de poliție sau de alte autorități relevante.

Sistemul Eurodac

Utilizarea bazei de date Eurodac este reglementată de Regulamentul Eurodac II. Aceasta este o sursă comună de informații pentru identificarea unui caz Dublin. Atunci când o persoană solicită protecție internațională, baza de date permite statelor membre să vadă cereri anterioare de protecție internațională în alte state membre, care

⁽¹⁰⁾ Aici sunt incluse baze de date naționale și/sau internaționale.

sunt transmise în Eurodac conform articolului 9 din Regulamentul Eurodac II. De asemenea, sistemul permite statelor membre să vizualizeze cazuri ale unei treceri ilegale a frontierei într-un stat membru dintr-o țară terță, care sunt înregistrate în Eurodac conform articolului 14 din Regulamentul Eurodac II.

Observație suplimentară:

Informațiile stocate în baza de date Eurodac de către statele membre cuprind următoarele:

- **Acordarea de protecție internațională persoanei în cauză**
În conformitate cu articolul 18 din Regulamentul Eurodac II, ori de câte ori se acordă protecție internațională unei persoane, acest lucru trebuie să fie marcat în Eurodac.
- **Transferul persoanei în cauză într-un alt stat membru**
În funcție de temeiul juridic al transferului, în conformitate cu articolul 10 literele (a) și (b) din Regulamentul Eurodac II, statul membru responsabil trebuie să actualizeze sau să trimită informațiile relevante despre transfer în Eurodac.
- **Dacă persoana în cauză a părăsit teritoriul statelor membre**
Articolul 10 litera (c) din Regulamentul Eurodac II prevede că, în eventualitatea în care persoana în cauză a părăsit teritoriul statelor membre, data la care persoana respectivă a părăsit teritoriul trebuie să fie actualizată în sistemul Eurodac. Dacă persoana a părăsit teritoriul statelor membre conform unei măsuri de expulzare sau a unei decizii de returnare în urma retragerii sau a respingerii cererii de protecție internațională, aceste informații sunt actualizate, de asemenea, în Eurodac, conform articolului 10 litera (d) din Regulamentul Eurodac II.
- **Faptul că statul membru și-a asumat responsabilitatea pentru cerere prin aplicarea clauzei discreționare**
Articolul 10 litera (e) din Regulamentul Eurodac II prevede obligația de a actualiza setul de date înregistrate în Eurodac ori de câte ori un stat membru aplică clauza discreționară [articolul 17 alineatul (1) din Regulamentul Dublin III].

Următoarele standarde și indicatori sunt convenite cu privire la utilizarea bazei de date Eurodac.

Regulamentul Dublin III	Regulamentul Eurodac II
Articolul 20 alineatul (2)	Articolul 9 alineatul (1)

STANDARDUL 9: Atunci când se depune o cerere de azil, amprente solicitantului trebuie înregistrate în categoria 1 cât mai repede posibil și în termen de 72 de ore. În caz de intrare ilegală, amprente trebuie înregistrate în categoria a 2-a, în termen de 72 de ore de la depistare.

Indicatorul 9.1: O autoritate competentă din fiecare stat membru are acces convenabil la suficiente dispozitive pentru amprentare și comparare a amprentelor în baza de date Eurodac la scurt timp după depunerea cererii de azil sau după intrarea ilegală. Aceste dispozitive trebuie să se afle în apropierea locului în care este depusă cererea de azil sau în apropierea punctului de depistare a intrării ilegale.

Indicatorul 9.2: Rezultatele din baza de date trebuie să fie disponibile pentru autoritățile naționale responsabile de desfășurarea procedurii Dublin la scurt timp după efectuarea căutării.

STANDARDUL 10: Dacă autoritatea din statul membru responsabil decide să caute datele unui străin cu ședere ilegală în Eurodac (o căutare categorie 3), iar rezultatul căutării indică faptul că este aplicabil Regulamentul Dublin III, cazul trebuie trimis autorității statului membru responsabil pentru procedura Dublin.

Indicatorul 10.1: Personalul autorității naționale care efectuează căutarea categorie 3 are cunoștințe de bază despre Regulamentul Dublin III și știe unde să trimită cazul pentru continuarea procedurii Dublin.

STANDARDUL 11: Rezultatele căutării în Eurodac trebuie să conțină toate informațiile disponibile în Eurodac, precum cazul/cazurile anterior/anterioare de trecere ilegală a frontierei, cererea/cererile anterioară/anterioare sau informații privind acordarea de protecție internațională de către un stat membru, privind transferul solicitantului într-un alt stat membru sau aplicarea clauzei discreționare de către un alt stat membru.

Indicatorul 11.1: Autoritatea din statul membru utilizează o prezentare sistematică a rezultatelor care îi permite să citească imediat toate informațiile disponibile în Eurodac.

Indicatorul 11.2: Informațiile din Eurodac trebuie să fie clare și ușor de interpretat pentru toate statele membre atunci când sunt incluse într-o cerere de reprimire/preluare.

STANDARDUL 12: Autoritatea din statul membru trebuie să actualizeze regulat informațiile în baza de date Eurodac, conform Regulamentului Eurodac II. După un transfer, autoritatea din statul membru trebuie să introducă următoarele informații în baza de date Eurodac: orice aplicare a clauzei discreționare, expulzare, acordare de protecție internațională, emitere a unui permis de ședere, dacă persoana a părăsit teritoriul statelor membre, dacă aceasta a dobândit cetățenia și/sau dacă statutul de protecție internațională a fost revocat sau s-a încheiat sau dacă a fost refuzată reînnoirea statutului.

Indicatorul 12.1.a: Autoritatea din statul membru instituie un sistem automatizat care permite statului membru să transfere informații din sistemul național de evidență a cazurilor în baza de date Eurodac.

SAU

Indicatorul 12.1.b: Dacă autoritatea din statul membru nu are un sistem automatizat pentru transferul informațiilor relevante dintr-un fișier național într-o bază de date Eurodac, personalul responsabil de la nivel național știe ce informații trebuie transferate în baza de date Eurodac, iar autoritățile dețin mijloacele necesare de a transfera manual informațiile relevante în baza de date.

Bune practici legate de conectarea Eurodac la sistemul național de gestionare a cazurilor

Pentru a ușura sarcina administrativă, a îmbunătăți calitatea datelor și a accelera procedurile, unele autorități din statele membre au ales să își conecteze sistemul național de evidență a cazurilor la baza de date Eurodac. De fiecare dată când autoritatea națională ia o decizie sau depune un act care trebuie înregistrat în Eurodac, informațiile se transmit automat în Eurodac.

Baza de date a sistemului de informații privind vizele

Baza de date VIS este o altă sursă de informații relevantă în ceea ce privește identificarea unor posibile cazuri Dublin. Sistemul realizează o potrivire biometrică în scopul identificării și verificării. VIS conectează ambasade și consulate din țări din afara UE și toate punctele de trecere a frontierei externe din statele Schengen. VIS se aplică pentru toate statele Schengen (Danemarca a decis să implementeze sistemul), prin urmare nu toate statele membre care aplică Regulamentul Dublin III sunt obligate să aplice Regulamentul VIS ⁽¹⁾ și au acces la sistemul VIS.

Observație suplimentară: În baza de date VIS, statele membre pot găsi și informații despre datele cu caracter personal și pașaportul persoanei în cauză.

Bune practici legate de căutarea în Sistemul de informații privind vizele

O căutare în baza de date VIS este efectuată în același timp cu căutarea obligatorie în baza de date Eurodac, de preferat în decurs de 72 de ore de la depunerea cererii de azil.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 767/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iulie 2008 privind Sistemul de informații privind vizele (VIS) și schimbul de date între statele membre cu privire la vizele de scurtă ședere (Regulamentul VIS) (JO L 218, 13.8.2008, p. 60).

STANDARDUL 13: În cazul în care i se acordă accesul, autoritatea din statul membru trebuie să efectueze o căutare în baza de date VIS pentru a stabili dacă persoanei în cauză i s-a acordat viză de către alt stat membru.

Indicatorul 13.1: În cazul în care i se acordă accesul în temeiul legislației UE, pentru a identifica cazurile Dublin, autoritatea din statul membru are acces la baza de date VIS și o consideră sursă de informații.

Indicatorul 13.2: Personalul autorității din statul membru care identifică un caz Dublin are cunoștință despre vizele acordate ca fiind o posibilă justificare pentru a efectua o cerere de reprimire/preluare.

Documente care aparțin persoanei în cauză

Orice document aflat în posesia persoanei ar putea fi relevant în procesul de determinare a responsabilității. Aceste documente trebuie luate în considerare în conformitate cu Regulamentului Dublin III.

STANDARDUL 14: În cadrul procesului de culegere de informații, autoritatea competentă trebuie să fie conștientă de importanța lor și să ia în considerare toate documentele relevante depuse de persoana în cauză în fiecare etapă a unei proceduri în curs, ca elemente de identificare a unui caz Dublin.

Indicatorul 14.1: Personalul autorității din statul membru care identifică documentul/documentele are suficiente cunoștințe despre Regulamentul Dublin III și știe unde să trimită cazul pentru luarea de măsuri adecvate în temeiul Regulamentului Dublin III.

Indicatorul 14.2: Autoritatea competentă instituie o procedură și o expertiză pentru verificarea autenticității documentelor.

Observație suplimentară: Documentele importante care trebuie luate în considerare în cursul procedurii sunt, de exemplu, cartea de identitate, pașaportul, permisul de conducere, permisele de ședere sau orice document oficial emis de o autoritate competentă străină sau orice document care poate susține declarațiile persoanei în cauză, de exemplu, un bilet de tren, chitanțe etc.

Bune practici privind căutarea de documente relevante

În cazul în care legislația națională permite acest lucru, poate fi utilă percheziționarea solicitanților și a bunurilor lor pentru a găsi mijloace de probă relevante. Dacă se identifică documente relevante, acestea sunt confiscate temporar, scanate și se verifică dacă sunt autentice.

STANDARDUL 15: Dacă un document obținut în orice etapă a procedurii în curs indică faptul că Regulamentul Dublin III este aplicabil, cazul trebuie trimis autorității responsabile pentru desfășurarea procedurii Dublin.

Indicatorul 15.1: Personalul autorității din statul membru care identifică documentul are suficiente cunoștințe despre Regulamentul Dublin III și poate face o evaluare primară a relevanței documentului în raport cu regulamentul.

Instrumente ale EASO complementare pentru identificarea unor posibile cazuri Dublin

Modulul de formare al EASO privind identificarea unor posibile cazuri Dublin

Ghidul practic al EASO privind punerea în aplicare a Regulamentului Dublin III: interviul personal și evaluarea probelor

Instrumentul practic al EASO privind înregistrarea: depunerea cererilor de protecție internațională

EASO dezvoltă un instrument practic pentru personalul din statele membre care se ocupă cu înregistrarea solicitanților, care i-ar putea ajuta pe aceștia și la evaluarea indicatorilor Dublin într-un caz.

Indicatorul 15.2: Personalul autorității competente care identifică documentul știe unde să trimită cazul pentru luarea de măsuri adecvate în temeiul Regulamentului Dublin III.

Interviul personal

Articolul 5 din Regulamentul Dublin III prevede faptul că statele membre vor desfășura un interviu personal cu solicitantul pentru a facilita procesul de determinare a statului membru responsabil. Acest „interviu Dublin” poate fi omis dacă persoana a dispărut sau dacă persoana a oferit deja informațiile relevante pentru procedura Dublin.

Interviul personal are multe funcții diferite. Acesta este reglementat atât de Regulamentul Dublin III, cât și de dreptul național din fiecare stat membru. În ceea ce privește evaluarea statului membru responsabil în urma interviului personal în cazurile Dublin, au fost convenite următoarele standarde și indicatori.

Regulamentul Dublin III
Articolul 5

STANDARDUL 16: Interviul personal va fi desfășurat înainte de emiterea unei decizii de transfer, cu excepția cazului în care persoana în cauză a dispărut sau în care toate informațiile relevante au fost deja prezentate de către persoana în cauză.

Indicatorul 16.1: Autoritatea din statul membru alocă mijloace suficiente pentru desfășurarea interviului.

Observație suplimentară: „Mijloacele suficiente” includ, printre altele, o cameră adecvată pentru desfășurarea interviului, interpreți care sunt disponibili atunci când este necesar și timp suficient alocat pentru desfășurarea unui interviu corespunzător cu persoana în cauză.

Indicatorul 16.2: Autoritatea din statul membru instituie o procedură pentru programarea interviurilor, permițând prioritizarea interviurilor Dublin în funcție de termenele date.

Bune practici legate de combinarea interviului cu înregistrarea cererii

Combinarea interviului Dublin cu practica națională existentă instituită pentru înregistrarea cererilor de azil și culegerea informațiilor relevante pentru cerere este considerată bună practică. Această practică permite autorităților responsabile să identifice cazurile Dublin într-o etapă incipientă și să le trimită autorității competente cât mai curând posibil. Trimiterea din timp a dosarelor va permite unității Dublin sau autorității responsabile cu desfășurarea procedurii Dublin să dispună de mai mult timp pentru a lua măsurile necesare, lucru esențial în cazurile care privesc copii sau reîntregirea familiei.

STANDARDUL 17: Responsabilul de caz verifică atent și studiază informațiile privind dosarul cazului înainte de desfășurarea interviului personal.

Indicatorul 17.1: Dosarul cazului este pus la dispoziția responsabilului de caz cu suficient timp înainte de interviu pentru a permite pregătirea adecvată.

Indicatorul 17.2: În cadrul pregătirii se ține cont de toate elementele care pot contribui la determinarea statului membru responsabil.

Bune practici legate de momentul desfășurării interviului

Interviul personal trebuie să se desfășoare cât mai curând posibil după depunerea cererii de azil, permițând solicitantului sau autorității responsabile să evalueze interviul și, dacă este necesar, să completeze cazul cu informații înainte de termenul-limită de formulare a unei cereri de transfer.

Standardul 18: *Interviul personal trebuie să acopere toate aspectele din Regulamentul Dublin III care sunt relevante pentru solicitant și pentru procedura Dublin.*

Indicatorul 18.1: Interviul personal se desfășoară folosind un protocol de interviu standardizat pentru a asigura acoperirea tuturor aspectelor relevante atât pentru solicitant, cât și pentru procedura Dublin.

Bune practici legate de elaborarea protocoalelor de interviu

Un protocol de interviu elaborat și instituit la nivel național ar putea ajuta responsabilii de caz să acopere toate aspectele relevante ale Regulamentului Dublin III. Aceste protocoale de interviu standardizate acoperă atât aspectele relevante privind responsabilitatea, cât și toate aspectele legislației naționale, pentru a se putea lua o decizie de transfer fără a fi nevoie de alte interviuri, dacă se consideră necesar.

Indicatorul 18.2: În timpul interviului se adresează întrebări despre membrii familiei sau rudele aflate pe teritoriul statelor membre, persoanele aflate în îngrijire și ruta călătoriei.

Indicatorul 18.3: Protocolul de interviu standardizat asigură că indicatorii Dublin care nu sunt disponibili prin căutări în bazele de date (Eurodac, VIS) sunt luați în considerare pe parcursul interviului.

Indicatorul 18.4: Personalul care desfășoară interviul personal este format corespunzător și are suficiente cunoștințe despre Regulamentul Dublin III pentru a ști când să formuleze întrebări suplimentare față de protocolul standardizat.

Instrumente ale EASO complementare pentru interviul personal Dublin

Ghidul practic al EASO privind punerea în aplicare a Regulamentului Dublin III: interviul personal și evaluarea probelor

Ghid practic al EASO: Interviul personal

Acest ghid practic promovează o metodă structurată de interviu în conformitate cu programa de formare a EASO. Această abordare structurată conduce utilizatorul prin etapele de pregătire a interviului personal, de deschidere a interviului și de furnizare de informații, de desfășurare a interviului, include linii directoare cu privire la fondul cererii care trebuie examinat în cursul interviului, iar în final abordează etapele privind încheierea interviului și acțiunile post-interviu.

3. Cererea de informații

Autoritatea din statul membru nu are întotdeauna suficiente informații pentru a trimite o cerere de reprimire/preluare către un alt stat membru. În cazurile în care dovezile disponibile nu sunt satisfăcătoare pentru a stabili dacă se poate desfășura procedura Dublin sau dacă acestea nu sunt suficiente pentru a stabili statul membru responsabil, statele membre pot trimite o cerere într-un alt stat membru pentru informații suplimentare. Această cerere de informații poate fi trimisă în temeiul articolului 34 din Regulamentul Dublin III folosind formularul standard din anexa V la Regulamentul de punere în aplicare. În cazurile care implică regăsirea familiei, stabilirea legăturilor de familie și întrebări legate de persoanele aflate în îngrijire, sunt puse la dispoziție formularele standard din anexele VII și VIII la Regulamentul de punere în aplicare.

Regulamentul Dublin III

Articolul 6 alineatul (5), articolul 16 alineatul (4) și articolul 34

STANDARDUL 19: Cererea de informații este formulată doar în conformitate cu articolul 6 alineatul (5), articolul 16 alineatul (4) și articolul 34 din Regulamentul Dublin III.

Autoritatea din statul membru trebuie să se asigure că are suficiente motive pentru a formula cererea și că se respectă termenele respective.

Indicatorul 19.1: Autoritatea competentă utilizează formularul standard existent pentru a solicita informațiile în mod prompt și suficient.

Indicatorul 19.2: Responsabilii de caz pot identifica și aplica motivele suficiente pentru trimiterea cererilor de informații.

Indicatorul 19.3: În cazul în care se trimit cereri de informații conform articolului 6 alineatul (5) și articolului 16 alineatul (4) din Regulamentul Dublin III, autoritatea competentă implică actorii relevanți, de exemplu, copilul, serviciile de protecție etc. în regăsirea familiei.

STANDARDUL 20: Autoritatea din statul membru trebuie să răspundă la o cerere de informații cât mai repede posibil, însă în termen de cel mult cinci săptămâni. Răspunsul trebuie să fie în conformitate cu articolul 6 alineatul (5), articolul 16 alineatul (4) și articolul 34 din Regulamentul Dublin III.

Indicatorul 20.1: Autoritatea competentă folosește un formular tip sau standard pentru a se asigura că se oferă informațiile corecte în mod prompt și adecvat.

Indicatorul 20.2: Autoritatea din statul membru are un sistem de gestionare a cazurilor și/sau un calendar, pentru a calcula intervalele de timp și pentru a marca termenele scadente.

Indicatorul 20.3: Membrii personalului care răspund la cererea de informații au acces adecvat la toate bazele de date relevante necesare pentru a formula răspunsul.

Indicatorul 20.4: Răspunsul trebuie trimis sub formă de atașament, ca document închis care nu poate fi editat ulterior.

Bune practici legate de formatul răspunsului la cererile de informații

Autoritățile din statul membru utilizează extensia .pdf pentru a transmite răspunsurile la cererile de informații prin Dublinet, pentru a garanta protecția datelor.

Bune practici legate de utilizarea formularelor tip sau standard

Statele membre utilizează formulare tip sau standard elaborate la nivel național pentru a răspunde la cererile de informații în temeiul articolului 34 (pentru ca persoana în cauză să poată fi identificată ușor de autoritățile ambelor state membre). Utilizarea aceluiași format de formular îi întărește valoarea probatorie și îl face mai ușor identificabil în instanță.

Indicatorul 20.5: Responsabilii de caz pot identifica și aplica motivele care justifică răspunsurile la cererile de informații.

Indicatorul 20.6: În cazul în care răspund la cereri de informații conform articolului 6 alineatul (5) și articolului 16 alineatul (4), autoritățile competente implică actorii relevanți, de exemplu, serviciile de protecție a copilului etc. în ceea ce privește regăsirea familiei.

Observație suplimentară: Dacă informațiile solicitate presupun consimțământul solicitantului, autoritatea din statul membru căreia i se adresează solicitarea trebuie să se asigure că se transmit doar informațiile pe care aceasta are dreptul să le prezinte. Ori de câte ori este necesar consimțământul solicitantului, statul membru solicitat se asigură că a primit consimțământul respectiv din partea statului membru solicitant.

STANDARDUL 21: Pentru a asigura o comunicare în condiții de securitate, rapidă și fiabilă între statele membre, cererile de informații trebuie transmise prin DubliNet, într-o limbă înțeleasă de autoritățile competente din ambele state membre.

Indicatorul 21.1: Responsabilii desemnați au acces la sistemul DubliNet pentru transmiterea cererilor.

Indicatorul 21.2: Responsabilii desemnați sunt instruiți cu privire la utilizarea sistemului respectiv și au posibilitatea să îl folosească.

Indicatorul 21.3: Statele membre convin asupra limbii de comunicare folosite pentru a diminua orice confuzie, neînțelegere lingvistică sau nevoie de traducere care ar putea întârzia procesul.

Indicatorul 21.4: Responsabilii de caz se asigură că obțin dovada transmiterii tuturor mesajelor prin DubliNet și o înregistrează.

4. Evaluarea responsabilității

Pentru a efectua o evaluare amănunțită a responsabilității în conformitate cu Regulamentul Dublin III, au fost redactate următoarele standarde pentru a asigura o procedură corespunzătoare pentru evaluarea responsabilității.

Bune practici legate de facilitarea procesului de punere în aplicare a Regulamentului Dublin III

În temeiul considerentului 28 și al articolului 36 din Regulamentul Dublin III, statele membre desemnează ofițeri de legătură în alte state membre (în măsura în care o permite numărul persoanelor afiliate) pentru a facilita punerea în aplicare a regulamentului și a spori eficacitatea acestuia.

Sensibilizare și formare

Regulamentul Dublin III	Regulamentul de punere în aplicare
Capitolele III și IV	Articolul 11

STANDARDUL 22: Autoritatea competentă însărcinată cu evaluarea responsabilității deține resursele necesare, își cunoaște responsabilitățile, iar responsabilii săi de caz sunt suficient de instruiți și familiarizați cu ierarhia criteriilor utilizate la determinarea responsabilității și a termenelor aplicabile.

Indicatorul 22.1: Se instituie un proces și o procedură de lucru pentru aplicarea secvențială a ierarhiei criteriilor de evaluare a responsabilității Dublin.

Indicatorul 22.2: Autoritatea competentă verifică informațiile suplimentare relevante pentru determinarea responsabilității.

Observație suplimentară: Informațiile suplimentare cuprind formularele de cerere, alte evidențe interne, declarații ale solicitantului sau documente depuse de acesta, precum pașapoarte, cărți de identitate, permise de conducere etc.

Bune practici legate de garantarea faptului că nu este necesar un interviu ulterior

Statele membre au un protocol de interviu standardizat care acoperă atât aspectele relevante ale responsabilității, cât și toate aspectele dreptului intern, pentru a se putea lua o decizie privind transferul fără a fi nevoie de alte interviuri, dacă nu sunt necesare.

Instrumentul EASO complementar pentru evaluarea probelor

Ghidul practic al EASO privind punerea în aplicare a Regulamentului Dublin III: interviul personal și evaluarea probelor

Indicatorul 22.3: În cazul în care informațiile privind evaluarea responsabilității sunt incomplete sau sunt necesare clarificări, iar un alt stat membru ar putea deține informații utile, autoritatea competentă adresează o solicitare statului membru/statelor membre în cauză, în temeiul articolului 34 din Regulamentul Dublin III.

Un dosar cuprinzător

STANDARDUL 23: Autoritatea din statul membru se asigură că dosarul cazului este complet și conține toate dovezile necesare pentru a efectua evaluarea responsabilității în conformitate cu ierarhia criteriilor prevăzută în Regulamentul Dublin III.

Indicatorul 23.1: Responsabilii de caz au o imagine de ansamblu a tuturor informațiilor relevante obținute într-un anumit caz, inclusiv a observațiilor solicitantului, și aplică în mod corespunzător criteriile determinante de la capitolul III.

Indicatorul 23.2: Responsabilul de caz utilizează informațiile de care dispune pentru a identifica cel mai probabil stat membru responsabil.

Indicatorul 23.3: Responsabilii de caz documentează, în măsura posibilității, evaluarea pe care au efectuat-o asupra cazului instrumentat.

Acceptarea și evaluarea probelor

Regulamentul Dublin III
Articolul 7 alineatul (3)

STANDARDUL 24: *Probele care pot duce la aplicarea criteriilor de la articolele 8, 10 sau 16 trebuie acceptate și luate în considerare de statul membru solicitant înainte ca un alt stat membru să accepte cererea de reprimire/preluare.*

Indicatorul 24.1: Autoritatea din statul membru instituie o procedură prin care garantează că persoana în cauză sau alți actori relevanți în numele persoanei în cauză pot prezenta informații noi sau pot modifica circumstanțele pe parcursul derulării cazului.

Indicatorul 24.2: Autoritatea competentă desemnează, în măsura posibilității, un responsabil de caz specializat pentru soluționarea cazului și instituie o procedură de gestionare activă a cazului.

5. Transmiterea cererii de reprimire/preluare

Procesul de determinare a statului membru responsabil pentru examinarea cererii de protecție internațională a unui resortisant al unei țări terțe sau responsabil pentru reprimirea persoanei în cauză începe odată cu transmiterea unei cereri de reprimire/preluare către un alt stat membru. În cadrul acestei prevederi sunt formulate diferite standarde operaționale pentru această primă etapă a procesului de determinare.

Cererile adresate în timp util

Regulamentul Dublin III

Articolele 21, 23 și 24

STANDARDUL 25: *Autoritatea statului membru se asigură că cererea de reprimire/preluare este adresată cât mai repede posibil statului membru care este cel mai probabil responsabil. În orice caz, cererea este formulată în termenele prevăzute la articolele relevante din regulament.*

Indicatorul 25.1: Autoritatea din statul membru are un sistem de gestionare a cazurilor și/sau un calendar, pentru a calcula intervalele de timp și pentru a marca termenele scadente.

Indicatorul 25.2: Solicitățile de răspunsuri urgente adresate altor state membre sunt indicate în mod clar ca atare, prezentându-se motivele.

Includerea de probe și dovezi

Regulamentul Dublin III

Articolul 21 alineatul (3), articolul 22 alineatul (3), articolul 23 alineatul (4), articolul 24 alineatul (5)

Regulamentul de punere în aplicare

Articolele 1 și 2

STANDARDUL 26: *Cererea de reprimire/preluare trebuie redactată pe formulare standard și trebuie să cuprindă probe și dovezi circumstanțiale ⁽¹²⁾, precum și cât mai multe alte informații relevante posibile pentru a-i permite statului membru solicitat să evalueze pe deplin dacă este responsabil.*

Indicatorul 26.1: Responsabilii de caz au acces la diferitele formulare standard puse la dispoziție.

Indicatorul 26.2: Responsabilii de caz sunt instruiți cu privire la utilizarea uniformă a formularelor standard respective.

Indicatorul 26.3: Responsabilii de caz includ în cererea lor atâtea informații câte sunt necesare.

Indicatorul 26.4: Responsabilii de caz includ toate mijloacele de probă disponibile, dacă există, sau, în lipsa acestora, mijloacele de dovezi circumstanțiale.

Observație suplimentară: Ampretele constituie un mijloc fiabil de identificare clară a persoanei în cauză. În cazul în care nu sunt disponibile alte dovezi probatorii (precum rezultatele căutării în sistemele informatice comune cum ar fi Eurodac/VIS), la cererea adresată statului membru, în măsura în care este posibilul, se anexează amprente pentru a identifica persoana în cauză în registrul statului membru solicitat.

⁽¹²⁾ Astfel cum sunt descrise în cele două liste menționate la articolul 22 alineatul (3) din Regulamentul Dublin II.

Utilizarea DubliNet pentru transmiterea cererilor de reprimire/preluare

Regulamentul Dublin III	Regulamentul de punere în aplicare
Considerentul 26, articolul 38	Articolul 15 alineatul (1), articolele 16, 18, 19, 20 și articolul 21 alineatul (1)

STANDARDUL 27: *Pentru a asigura o comunicare în condiții de securitate, rapidă și fiabilă între statele membre, cererile se transmit prin DubliNet într-o limbă înțeleasă de autoritățile competente din ambele state membre.*

Indicatorul 27.1: Responsabilii desemnați au acces la sistemul DubliNet pentru ca cererile să poată fi transmise.

Indicatorul 27.2: Responsabilii desemnați sunt instruiți cu privire la utilizarea sistemului respectiv și au posibilitatea să îl folosească.

Indicatorul 27.3: Statele membre convin asupra limbii de comunicare folosite, pentru a diminua orice confuzie, neînțelegere lingvistică sau nevoie de a efectua traduceri care ar putea întârzia procesul.

Indicatorul 27.4: Responsabilii de caz se asigură că obțin dovada transmiterii tuturor mesajelor prin DubliNet și o înregistrează.

Indicatorul 27.5: Schimbul de mesaje (inclusiv de cereri) între statele membre cu privire la aplicarea individuală a Regulamentului Dublin este efectuat întotdeauna prin sistemul electronic de comunicații criptat DubliNet.

Indicatorul 27.6: Pentru a formula cererea, autoritatea competentă utilizează formularul standard adecvat pus la dispoziție de Comisie.

6. Răspunsul la cererea de reprimire/preluare

După transmiterea cererii, etapa următoare în procesul de determinare a statului membru responsabil este transmiterea unui răspuns de către statul membru solicitat. În cadrul acestei prevederi, sunt formulate diferite standarde pentru această a doua etapă a procesului de determinare. Deoarece, în unele cazuri, procesul de determinare nu este încheiat după răspunsul inițial, sunt incluse și standarde pentru procesul de reexaminare după respingerea primei cereri.

Răspunsuri adresate în timp util

Regulamentul Dublin III	Regulamentul de punere în aplicare
Articolul 21 alineatul (3), articolul 22 alineatele (1), (6) și (7), articolul 25 și articolul 28 alineatul (3)	Articolele 3-6

STANDARDUL 28: *Statul membru solicitat trebuie să răspundă cererii de reprimire/preluare în termenele prevăzute.*

Indicatorul 28.1: Autoritatea din statul membru are un sistem de gestionare a cazurilor și/sau un calendar de numărătoare inversă pentru a calcula intervalele de timp și pentru a marca termenele scadente.

Indicatorul 28.2: Sistemul de gestionare a cazurilor este capabil să prioritizeze diferite termene și poate semnaliza solicitările de urgență.

Bune practici legate de sistemele de gestionare a cazurilor

Statele membre adoptă o abordare digitală sau electronică care permite gestionarea eficientă a cererilor primite.

Formulare clară și precisă

Regulamentul Dublin III	Regulamentul de punere în aplicare
Articolele 22 și 25 și articolul 28 alineatul (3)	Articolele 3-6

STANDARDUL 29: *Statul membru solicitat trebuie să se asigure că răspunsul este clar și precis în ceea ce privește persoana în cauză și natura pozitivă sau negativă a răspunsului.*

Indicatorul 29.1: Autoritatea competentă folosește un formular tip sau standard.

Indicatorul 29.2: Răspunsul este sub formă de document închis care nu poate fi editat ulterior.

Indicatorul 29.3: Răspunsul cuprinde datele cu caracter personal ale persoanei în cauză înregistrate în statul membru solicitat.

Bune practici legate de includerea pseudonimelor în răspunsuri

În scopul identificării, statele membre includ în răspunsurile lor, în măsura în care este posibil, toate pseudonimele relevante ale persoanei în cauză.

Utilizarea DubliNet pentru a răspunde la cererea de reprimire/preluare

Regulamentul Dublin III	Regulamentul de punere în aplicare
Considerentul 26, articolul 38	Articolul 15 alineatul (1), articolele 16, 18, 19, 20 și articolul 21 alineatul (1)

STANDARDUL 30: Pentru a asigura o comunicare în condiții de securitate, rapidă și fiabilă între statele membre, răspunsurile se transmit prin DubliNet într-o limbă comună, înțeleasă de autoritățile competente din ambele state membre.

Indicatorul 30.1: Responsabilii desemnați au acces la DubliNet pentru transmiterea răspunsurilor.

Indicatorul 30.2: Responsabilii desemnați sunt instruiți cu privire la utilizarea sistemului respectiv și au posibilitatea să îl folosească.

Indicatorul 30.3: Statele membre convin asupra limbii de comunicare folosite, pentru a diminua orice confuzie, neînțelegere lingvistică sau nevoie de a efectua traduceri care ar putea întârzia procesul.

Indicatorul 30.4: Lucrătorii de caz se asigură că obțin dovada transmiterii tuturor mesajelor transmise prin DubliNet și o înregistrează.

Indicatorul 30.5: Schimbul de mesaje (inclusiv de răspunsuri) între statele membre cu privire la aplicarea individuală a Regulamentului de la Dublin este efectuat întotdeauna prin sistemul DubliNet criptat.

Bune practici legate de formatul răspunsului la cererile de informații

Autoritățile din statul membru utilizează extensia .pdf când transmit răspunsurile lor prin DubliNet, pentru a garanta protecția datelor.

Răspunsuri pozitive

Regulamentul de punere în aplicare
Articolul 6

STANDARDUL 31: Autoritatea din statul membru se asigură că se face referire la articolul relevant și că răspunsul conține detaliile practice legate de transfer.

Indicatorul 31.1: Autoritatea competentă utilizează un formular tip sau standard pentru transmiterea unui răspuns favorabil la o cerere de reprimire/preluare.

Indicatorul 31.2: Răspunsul cuprinde datele cu caracter personal ale solicitantului înregistrat în statul membru solicitat.

Indicatorul 31.3: Răspunsul cuprinde temeiul juridic al acceptării.

Indicatorul 31.4: În răspuns se indică locul și intervalul de sosire preferat.

Acceptarea implicită

Dacă statul membru solicitat nu răspunde la cerere în termenele prevăzute, cererea de reprimire/preluare este considerată implicit acceptată.

Bune practici legate de confirmarea responsabilității în cazul acceptării implicite

Dacă un stat membru descoperă că este considerat responsabil implicit, se poate trimite o confirmare a responsabilității, împreună cu condițiile de transfer fără o solicitare prealabilă în acest sens.

Regulamentul Dublin III	Regulamentul de punere în aplicare
Articolul 22 alineatul (7), articolul 25 alineatul (2), articolul 28 alineatul (3)	Articolul 10

STANDARDUL 32: În cazul acceptării implicite, statele membre implicate trebuie să convină asupra detaliilor de transfer.

Indicatorul 32.1: Statul membru solicitant inițiază consultări cu statul membru solicitat cu privire la organizarea transferului.

Indicatorul 32.2: La solicitarea statului membru solicitant, statul membru solicitat își confirmă responsabilitatea în scris și comunică cât mai repede posibil detaliile practice privind transferul.

Răspunsuri negative

Regulamentul de punere în aplicare
Articolul 5 alineatul (1)

STANDARDUL 33: Autoritatea statului membru se asigură că respingerea conține o justificare completă și detaliată.

Indicatorul 33.1: Autoritatea competentă utilizează un formular tip sau standard pentru trimiterea unui răspuns negativ la o cerere de reprimire/preluare.

Indicatorul 33.2: Răspunsul cuprinde datele cu caracter personal ale solicitantului înregistrat în statul membru solicitat.

Indicatorul 33.3: Statul membru care respinge cererea invocă temeiul juridic și datele relevante care justifică respingerea.

Procedura de reexaminare

După primirea respingerii cererii inițiale de reprimire/preluare, statul membru solicitant are dreptul să trimită o cerere de reexaminare statului membru solicitat. Această cerere de reexaminare este utilizată pentru a solicita statului membru solicitat să analizeze din nou cererea, ținând cont de informațiile sau de probele suplimentare, sau să acorde importanța cuvenită justificărilor suplimentare.

Observație suplimentară: Cerința privind probele nu trebuie să depășească ceea ce este necesar, astfel cum este prevăzut la articolul 22 alineatul (4) din Regulamentul Dublin III.

Bune practici legate de răspunsurile negative justificate în baza încetării responsabilității

În cazul în care se face referire la încetarea sau la schimbarea responsabilității, se anexează documentele necesare (cum ar fi acceptarea sau alte informații utile de la alte state membre), dacă este posibil.

Regulamentul de punere în aplicare
Articolul 5 alineatul (2)

STANDARDUL 34: *Dacă statul membru solicitant nu este de acord cu respingerea cererii sale inițiale, statul membru respectiv poate decide să trimită o cerere de reexaminare. Această opțiune trebuie exercitată în termen de trei săptămâni de la primirea răspunsului negativ.*

Indicatorul 34.1: Statele membre au un sistem de gestionare a cazurilor și/sau un calendar de numărătoare inversă pentru a calcula intervalele de timp și a marca termenele limită.

Indicatorul 34.2: Sistemul de gestionare a cazurilor poate stabili cu prioritate diferite termene și poate semnaliza cererile urgente.

Indicatorul 34.3: Statul membru invocă temeiul juridic al cererii de reexaminare.

Indicatorul 34.4: Dacă există probe suplimentare relevante, statul membru le atașează la cererea sa de reexaminare.

Bune practici legate de sistemul de gestionare a cazurilor

Statele membre adoptă o abordare digitală sau electronică ce permite gestionarea eficientă a cererilor primite.

Bune practici legate de procedura de reexaminare

Statele membre răspund cât mai curând posibil pentru a oferi statului membru solicitant oportunitatea de a contesta respingerea din nou sau de a depune, în termenele obligatorii, o altă cerere de reprimire sau preluare.

STANDARDUL 35: *Statul membru solicitat trebuie să depună eforturi pentru a răspunde la cererea de reexaminare în decurs de două săptămâni ⁽¹³⁾.*

Indicatorul 35.1: Statele membre au un sistem de gestionare a cazurilor și/sau un calendar de numărătoare inversă pentru a calcula intervalele de timp și pentru a marca termenele scadente.

Indicatorul 35.2: Sistemul de gestionare a cazurilor poate stabili cu prioritate diferite termene și poate semnaliza cererile urgente.

Indicatorul 35.3: Statul membru care respinge cererea invocă temeiul juridic care justifică respingerea.

⁽¹³⁾ Pentru jurisprudența relevantă, vezi Hotărârea din 13 noiembrie 2018, *X și X împotriva Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie* (cauzele conexe C-47/17 și C-48/17, EU:C:2018:900).

7. Minorii neînsoțiți

Regulamentul Dublin III prevede norme specifice cu privire la copii. Statele membre acordă prioritate acestor cazuri pentru a identifica posibilitățile de reîntregire a familiei când copilul este neînsoțit, iar în fiecare etapă a procedurii trebuie acordată o atenție deosebită în evaluarea interesului superior al copilului. De asemenea, există garanții procedurale specifice pe care autoritățile statelor membre trebuie să le aplice.

În ceea ce privește minorii neînsoțiți, sunt convenite următoarele standarde și indicatori.

Interesul superior al copilului

Regulamentul Dublin III	Regulamentul de punere în aplicare
Considerentele 13, 16, 24 și articolul 6 alineatul (1)	Articolul 12 alineatele (1), (2) și (5) și articolul 16a alineatul (2)

STANDARDUL 36: Interesul superior al copilului trebuie să constituie o prioritate pentru autoritățile din statele membre și trebuie analizat pe tot parcursul procedurii Dublin.

Indicatorul 36.1: Responsabilii de caz din cadrul autorității statului membru își cunosc sarcinile și au o pregătire corespunzătoare pentru a putea asigura interesul superior al copilului în contextul menținerii unității familiei în măsura în care este posibil.

Indicatorul 36.2: Responsabilii de caz din cadrul autorității statului membru au acces prompt la expertiza relevantă privind evaluarea capacității unei rude sau a unui adult de a avea grijă de un copil.

Indicatorul 36.3: Autoritatea din statul membru numește un reprezentant calificat, cât mai repede posibil, care acționează în interesul superior al copilului și care poate contribui la asigurarea mediului necesar de încredere astfel încât un copil să poată oferi informații despre familia sa.

Indicatorul 36.4: Autoritatea competentă instituie o procedură pentru a garanta respectarea dreptului copilului de a participa și de a se asculta opiniile și pentru a se asigura că aceste opinii sunt luate în considerare ținând cont de vârsta și maturitatea copilului.

Bune practici legate de formulare standardizate pentru evaluarea interesului superior

Unele state membre utilizează un formular standardizat pentru a evalua în mod specific interesul superior al copilului în cadrul procedurii Dublin.

Instrumentul complementar al EASO privind evaluarea interesului superior

Ghid practic al EASO privind interesul superior al copilului în procedurile de azil

Ghidul practic al EASO privind interesul superior al copilului în procedurile de azil este destinat practicienilor și factorilor de decizie politică care se ocupă de copii în contextul azilului și, în mod specific, persoanelor implicate în evaluarea interesului superior al copilului. Instrumentul oferă îndrumări privind evaluarea interesului superior și garanțiile procedurale necesare în diferite etape ale procedurii de azil, precum și în ceea ce privește condițiile de recepție. În plus față de îndrumările practice, acesta enumeră materialele de referință disponibile.

Desemnarea unui reprezentant

Regulamentul Dublin III	Regulamentul de punere în aplicare
Articolul 2 litera (k) și articolul 6 alineatul (2)	Articolul 12 alineatul (3) și articolul 16a alineatul (2)

STANDARDUL 37: Autoritatea din statul membru trebuie să desemneze un reprezentant pentru minorul neînsoțit, cât mai repede posibil.

Indicatorul 37.1: Autoritatea din statul membru instituie o procedură pentru desemnarea unui reprezentant adecvat pentru copil.

Bune practici legate de desemnarea unui reprezentant

Statele membre desemnează un reprezentant pentru a asigura interesul superior al copilului și un reprezentant legal pentru a oferi consiliere juridică pe parcursul procedurii.

Indicatorul 37.2: Există suficienți reprezentanți calificați pentru a asigura desemnarea promptă a unui reprezentant pentru fiecare copil neînsoțit și pentru a asigura că aceștia nu sunt responsabili de prea multe cazuri în același timp.

Regăsirea membrilor familiei, a fraților/surorilor și/sau a rudelor

Regulamentul Dublin III	Regulamentul de punere în aplicare	CDF
Considerentele 16, 35 Articolul 6 alineatul (4) și articolul 8	Articolul 11 alineatul (6) și articolul 12	Articolul 7

STANDARDUL 38: *Autoritatea din statul membru trebuie să caute și să țină cont de orice informații oferite de minor sau obținute din orice alte surse credibile legate de prezența membrilor familiei, a fraților/surorilor și/sau a rudelor pe teritoriul statelor membre și să implice reprezentanții în procesul de regăsire. În plus, autoritatea din statul membru trebuie să se consulte cu alte state membre pentru a identifica membrii familiei, pentru a stabili legături de familie și, în cazul unei rude, pentru a evalua capacitatea rudei respective de a avea grijă de copil.*

Indicatorul 38.1: Autoritatea din statul membru instituie practici și linii directoare pentru a oferi asistență responsabililor de caz în procesul de identificare a membrilor familiei, a fraților/surorilor și/sau a rudelor, precum și în depistarea legăturilor de familie.

Observație suplimentară: Una dintre practicile instituite de identificare a membrilor familiei, a fraților/surorilor și/sau a rudelor constă în a dispune de un formular standard de interviu care cuprinde întrebări privind membrii familiei care se află pe teritoriul oricărui stat membru.

Indicatorul 38.2: Reprezentanții care oferă asistență copilului au acces rapid și fără probleme la autoritatea responsabilă de desfășurarea procedurii Dublin și pot prezenta cu promptitudine informații sau documente despre membrul familiei, fratele/sora sau ruda copilului.

Indicatorul 38.3: Autoritatea din statul membru ia măsuri adecvate și implică reprezentanții în procesul de regăsire a membrilor familiei, a fraților/surorilor și/sau a rudelor unui copil neînsoțit pe teritoriul unui alt stat membru, cât mai curând posibil.

Bune practici legate de procedura standard de lucru privind regăsirea familiei

Statele membre au stabilit o procedură standard de lucru (PSL) împreună cu autoritățile sau organizațiile relevante care ar putea ajuta la regăsirea membrilor familiei, fraților/surorilor și/sau rudelor în statele membre ale Uniunii Europene și la reîntregirea cu aceștia, desemnând rolurile și sarcinile respective care le revin în cadrul procedurii.

Indicatorul 38.4: Autoritățile naționale confirmă legăturile de familie dacă membrul familiei, fratele/sora sau ruda se află într-un alt stat membru.

Instrumentul complementar al EASO privind regăsirea familiei**Ghidul practic al EASO privind regăsirea familiei**

Ghidul practic al EASO privind regăsirea familiei oferă o serie de îndrumări și materiale de referință pentru a sprijini statele de pe teritoriul UE+ în ceea ce privește regăsirea familiei, precum și o cartografiere a practicilor actuale de regăsire a familiei în spațiul UE+. Grupurile-țintă din acest ghid sunt factorii de decizie politică și practicienii care lucrează cu copii neînsoțiți și care sunt implicați în diferite etape ale procesului de regăsire a familiei.

Regulamentul Dublin III	Regulamentul de punere în aplicare
Considerentele 13, 16, 24 și 35 Articolul 6 alineatul (3) și articolul 8	Articolul 12, articolul 16a alineatul (2)

STANDARDUL 39: În cazul în care membrii familiei, frații, surorile și/sau rudele minorului se află în mod legal pe teritoriul unui alt stat membru și niciunul dintre ei nu se află în mod legal în statul membru în care se află în prezent minorul, statul membru în cauză trebuie să evalueze dacă restabilirea legăturilor familiale este în interesul superior al copilului.

Indicatorul 39.1: Autoritatea din statul membru a instituit o procedură pentru consultarea autorităților sau organizațiilor relevante (de exemplu, serviciile de protecție a copilului etc.) privind posibilitatea de reîntregire a familiei.

Indicatorul 39.2: Autoritatea din statul membru deține mijloace adecvate și are instituită o procedură pentru a culege informații suplimentare de la copil (de exemplu, interviul Dublin).

Indicatorul 39.3: Autoritatea din statul membru are acces la surse pentru a putea culege cu promptitudine informații de la alte persoane, dacă este cazul (de exemplu, frați, surori, alte persoane cu care a călătorit copilul etc.).

Indicatorul 39.4: Pentru a facilita evaluarea interesului superior al copilului, autoritatea competentă solicită informații despre membrii familiei, frați, surori și/sau rude care se află într-un alt stat membru.

Observație suplimentară: În cazurile în care este vorba despre un minor neînsoțit, trebuie să se garanteze interesul superior al copilului. Astfel cum este prevăzut la articolul 12 alineatul (2) din Regulamentul de punere în aplicare, chiar dacă „durata procedurilor pentru plasarea unui minor poate conduce la depășirea termenelor” prevăzute în Regulamentul Dublin III, acest lucru „nu este în mod necesar un obstacol în continuarea procedurii pentru determinarea statului membru responsabil sau pentru executarea transferului” minorului neînsoțit ⁽¹⁴⁾.

Indicatorul 39.5: Autoritatea din statul membru dispune de personal instruit în mod corespunzător și de mijloace relevante pentru a iniția fără întârziere schimbul de informații cu alte state membre și pentru a utiliza formularele standard relevante prevăzute în Regulamentul de punere în aplicare.

Regulamentul Dublin III	Regulamentul de punere în aplicare
Considerentele 13, 16, 24 și 35 Articolul 6 alineatul (3) și articolul 8 alineatul (4)	Articolul 12

STANDARDUL 40: În cazul în care se constată că niciun membru al familiei sau rudă a minorului nu se află în mod legal pe teritoriul statelor membre, statul membru în care se află în prezent minorul evaluează totuși interesul superior al copilului pentru a verifica dacă trebuie să proceseze el însuși cererea de azil.

⁽¹⁴⁾ Minorul neînsoțit este definit la articolul 2 litera (j) din Regulamentul Dublin III ca fiind „un minor care sosește pe teritoriul statului membru neînsoțit de un adult responsabil pentru el în temeiul legii sau al practicii din statul membru în cauză și atât timp cât acesta nu este luat în întreținere efectiv de un astfel de adult; sunt incluși minorii care sunt lăsați neînsoțiți după ce au intrat pe teritoriul statelor membre”.

Indicatorul 40.1: Autoritatea din statul membru a instituit o procedură pentru consultarea autorităților sau organizațiilor relevante (de exemplu, serviciile de protecție a copilului etc.) cu privire la interesul superior al copilului.

Observație suplimentară: Organizațiile sau autoritățile relevante cuprind, printre altele, serviciile de protecție a copilului și lucrătorii sociali însărcinați să aibă grijă de minorii neînsoțiți.

Indicatorul 40.2: Autoritatea din statul membru deține mijloace adecvate și are instituită o procedură pentru a culege informații suplimentare de la copil.

Observație suplimentară: Un exemplu de mijloc adecvat de culegere a informațiilor suplimentare este interviul Dublin sau un interviu Dublin suplimentar.

Indicatorul 40.3: Autoritatea din statul membru are acces la surse pentru a putea culege cu promptitudine informații de la alte persoane, dacă este cazul.

Observație suplimentară: Alte surse, astfel cum au fost menționate aici, pot include, de exemplu, frații, surorile și/sau alte persoane cu care minorul a călătorit în statul membru în care acesta se află în prezent.

Indicatorul 40.4: Autoritățile din statul membru dispun de un număr suficient de personal instruit și de alte mijloace adecvate și relevante pentru a iniția fără întârziere schimbul de informații cu alte state membre și pentru a utiliza formularele standard relevante prevăzute în Regulamentul de punere în aplicare.

8. Persoanele aflate în îngrijire și clauzele discreționare

Regulamentul Dublin conține o prevedere privind persoanele aflate în îngrijire și două prevederi care acordă statului membru putere discreționară. Acestea sunt mijloace prin care statele membre își pot asuma responsabilitatea pentru examinarea unei cereri de protecție internațională care diferă, ca natură, de criteriile menționate la capitolul III într-o astfel de măsură încât se justifică o secțiune separată în prezentul ghid.

Situații de dependență

Regulamentul Dublin III	Regulamentul de punere în aplicare
Articolul 16	Articolul 11

STANDARDUL 41: *Autoritățile din statul membru trebuie să își cunoască responsabilitățile specifice cu privire la persoanele aflate în îngrijire sau cele vulnerabile.*

Indicatorul 41.1: Personalul responsabil de astfel de cazuri a beneficiat de suficientă formare pentru a-și îndeplini sarcinile și responsabilitățile legate de dependență și vulnerabilitate.

Indicatorul 41.2: Atunci când se atrage atenția asupra dependenței sau a vulnerabilităților, autoritățile au acces la expertiza relevantă pentru consultare și consiliere.

Regulamentul Dublin III	Regulamentul de punere în aplicare
Articolul 7 alineatul (3) și articolul 16	Articolul 11

STANDARDUL 42: *În fiecare etapă a procedurii, statele membre evaluează dacă, până la momentul acceptării, se obțin dovezi privind relația de dependență și aplică articolul 16 în consecință.*

Indicatorul 42.1: Responsabilul de caz desemnat poate recunoaște particularitățile privind dependența în cazul instrumentat și ia măsuri adecvate.

Indicatorul 42.2: Autoritatea din statul membru are acces la expertiză relevantă pentru a evalua și a verifica orice documente (precum certificatele medicale) sau informații concludente oferite.

Indicatorul 42.3: Autoritatea din statul membru se asigură că persoanele în cauză își exprimă acordul în scris.

Clauze discreționare

Următoarele standarde vizează articole care sunt aplicate la libera apreciere a statelor membre implicate. Prin urmare, nu vor exista mențiuni despre circumstanțele sau condițiile specifice în baza cărora articolele menționate la acest alineat specific pot fi aplicate sau utilizate.

Regulamentul Dublin III
Articolul 17 alineatul (1)

STANDARDUL 43: *Autoritatea competentă este pregătită să aplice clauza discreționară de la articolul 17 alineatul (1) în orice etapă a procedurii, la libera sa apreciere.*

Indicatorul 43.1: Autoritatea din statul membru are acces la expertiză relevantă pentru a putea evalua și verifica orice documente sau alte informații oferite.

Indicatorul 43.2: Autoritatea din statul membru dispune de mijloacele necesare pentru a avea acces la expertiză relevantă în vederea evaluării documentelor prezentate.

Indicatorul 43.3: Dacă este cazul, statul membru care decide să examineze o cerere în temeiul articolului 17 alineatul (1) devine statul membru responsabil și informează statul membru responsabil anterior prin intermediul mijlocului de comunicații electronic DublinNet.

Regulamentul Dublin III

Articolul 17 alineatul (2)

STANDARDUL 44: Autoritatea competentă evaluează oricând înainte de o primă decizie privind fondul, dacă se pot aplica prevederile articolului 17 alineatul (2).

Indicatorul 44.1: Utilizarea articolului 17 alineatul (2) se face la libera apreciere a ambelor state membre.

Indicatorul 44.2: Dacă autoritățile din statul membru decid că se pot aplica prevederile articolului 17 alineatul (2), autoritatea din statul membru se asigură că persoana în cauză își exprimă acordul în scris.

Observație suplimentară: Depășirea termenului de aplicare a criteriilor obligatorii nu trebuie să constituie în sine un motiv pentru aplicarea clauzei discreționare de la articolul 17 alineatul (2).

Bune practici legate de liniile directoare naționale privind aplicarea articolului 17 alineatul (2)

Statele membre dispun de linii directoare naționale pentru aplicarea articolului 17 alineatul (2) în cazurile adecvate.

Suspendarea transferului

Regulamentul Dublin III	CDF
--------------------------------	------------

Considerentele 17 și 21	Articolul 4
-------------------------	-------------

STANDARDUL 45: Statele membre nu transferă persoana în cauză dacă există motive semnificative pentru a crede că transferul ar reprezenta un risc real pentru ca persoana în cauză să fie supusă unui tratament inuman sau degradant în statul membru solicitat ⁽¹⁵⁾.

Indicatorul 45.1: Statul membru solicitant analizează cazul pentru a identifica dovezi concludente că există motive substanțiale să se creadă că solicitantul este expus unui risc real ca persoană în cauză supusă unui tratament inuman sau degradant după transfer.

Indicatorul 45.2: Atunci când sunt relevante, statul membru solicitant ia în considerare garanțiile individuale oferite de statul membru solicitat în vederea evaluării probabilității unui risc real de tratament inuman sau degradant.

Observație suplimentară: Responsabilii de caz trebuie să rețină întotdeauna că trebuie să se aplice criteriile privind responsabilitatea din Regulamentul Dublin [inclusiv articolul 3 alineatul (2)] în conformitate cu Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (carta), astfel cum a fost interpretată de Curtea de Justiție a Uniunii Europene. Drepturile prevăzute în Cartă care corespund drepturilor garantate prin Convenția Europeană a Drepturilor Omului trebuie, în conformitate cu articolul 52 alineatul (3), să fie interpretate în contextul jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, inclusiv al articolului 3 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

⁽¹⁵⁾ Pentru jurisprudența relevantă, vezi Hotărârea CJUE din 21 decembrie 2011, *N.S. și alții împotriva Secretary of State for the Home Department* (cauzele conexe C-411/10 și C-493/10, EU:C:2011:865); Hotărârea CJUE din 16 februarie 2017, *C. K. și alții împotriva Republika Slovenija* (cauza C-578/16, EU:C:2017:127); și Hotărârea CEDO din 21 ianuarie 2011, *M.S.S. împotriva Belgiei și Greciei* (nr. 30696/09, CE:ECHR:2011:0121JUD003069609).

9. Străinii cu ședere ilegală

Atunci când autoritatea competentă dintr-un stat membru reține un resortisant al unei țări terțe sau un apatrid care se află pe teritoriul statului membru respectiv fără un permis de ședere, acestei autorități i se permite să efectueze o căutare în sistemul Eurodac pentru a identifica un posibil caz Dublin. Această căutare este permisă pentru a ajuta la stabilirea identității persoanei în cauză și a verifica dacă persoana în cauză a depus o cerere de protecție internațională într-un alt stat membru.

Autoritatea competentă care efectuează o astfel de căutare în Eurodac poate trimite o cerere de reprimire statului membru care este considerat responsabil, pentru a transfera persoana în cauză pe teritoriul statului membru responsabil.

Statele membre trebuie să acorde străinului cu ședere ilegală posibilitatea de a depune o cerere de protecție internațională după ce a fost reținut. Drepturile și obligațiile prevăzute în Regulamentul Dublin III se aplică străinilor cu ședere ilegală în egală măsură.

Bune practici legate de nesolicitanți

Dacă persoana în cauză nu dorește să depună o nouă cerere într-un stat membru, autoritățile competente notează acest lucru într-un raport oficial.

Comparație în Eurodac

Regulamentul Dublin III	Regulamentul Eurodac II
Articolul 24 alineatele (1), (2) și (3)	Articolul 17

STANDARDUL 46: *Dacă statul membru pe teritoriul căruia se află o persoană fără un permis de ședere decide să efectueze căutări în sistemul Eurodac în conformitate cu articolul 17 din Regulamentul Eurodac II, determinând identificarea unui alt stat membru ca fiind probabil responsabil, trebuie să se transmită o cerere de reprimire în termenul stabilit.*

Indicatorul 46.1: Poliția, poliția de frontieră, personalul unităților de detenție și alți ofițeri de prim contact au la dispoziție instrucțiuni și informații pentru a identifica un posibil caz Dublin.

Indicatorul 46.2: Autoritatea din statul membru are acces la Eurodac pentru a identifica un posibil caz Dublin, precum și la alte baze de date relevante.

Indicatorul 46.3: Este desemnată o unitate sau o autoritate responsabilă pentru cazuri Dublin și pentru procedura Dublin, căreia să i se poată trimite cazuri Dublin.

Indicatorul 46.4: Statul membru a elaborat, după caz, linii directe interne privind modul în care ofițerii de prim contact pot prezenta un caz autorităților competente pentru procedura Dublin.

Observație suplimentară: Dacă un resortisant al unei țări terțe sau un apatrid se întoarce în statul membru solicitant din statul membru solicitat în care fusese anterior transferat (după ce i s-a respins cererea de protecție internațională), iar persoana în cauză nu se află în posesia unui permis de ședere, statul membru solicitant poate trimite o cerere de reprimire statului membru solicitat. Persoana în cauză nu poate fi transferată pe baza acceptării cererii anterioare de reprimire/preluare, fiind întotdeauna necesar să trimită o nouă cerere.

Termenele de transmitere a cererii se iau în considerare din momentul în care statul membru solicitant a luat cunoștință de faptul că persoana în cauză a revenit pe teritoriul său.

În cazul în care cererea de reprimire nu este trimisă în termenele prevăzute, statul membru solicitant devine responsabil dacă persoana în cauză depune o cerere de protecție internațională în statul membru solicitant. Statul membru solicitant trebuie să-i ofere persoanei în cauză oportunitatea de a depune o nouă cerere. Dacă persoanei în cauză i se oferă posibilitatea de a depune o cerere și aceasta refuză, statul membru solicitant încă mai poate trimite o cerere de reprimire.

Această practică este derivată din interpretarea CJUE a articolului 24 din Regulamentul Dublin III în hotărârea sa din 25 ianuarie 2018, *Bundesrepublik Deutschland împotriva lui Aziz Hasan* (cauza C-360/16, EU:C:2018:35).

10. Notificarea deciziei de transfer și căi de atac

Ori de câte ori se stabilește statul membru responsabil, persoana în cauză trebuie să fie notificată cu privire la decizia de transfer și la căile de atac disponibile. În unele state membre, introducerea unui apel împotriva deciziei de transfer ar putea avea un efect suspensiv automat asupra transferului, în timp ce în alte state membre, suspendarea transferului până la hotărârea definitivă trebuie să fie solicitată de persoana în cauză. Fără a aduce atingere diferitelor practici privind notificarea și căile de atac disponibile, regulamentul prevede cerințele minime care trebuie avute în vedere și respectate de toate statele membre.

Înainte de notificare

Regulamentul Dublin III

Articolele 26 și 27

STANDARDUL 47: Autoritatea din statul membru se asigură că sunt îndeplinite toate condițiile pentru emiterea deciziei de transfer.

Indicatorul 47.1: Determinarea responsabilității a fost examinată și finalizată în mod corect de statul membru solicitant.

Indicatorul 47.2: Adoptarea și notificarea (către solicitant) a unei decizii de transfer nu se efectuează înainte ca statul membru solicitat să își dea acordul explicit sau implicit cu privire la cerere ⁽¹⁶⁾.

Indicatorul 47.3: Statul membru emite decizia de transfer doar dacă au fost îndeplinite toate cerințele legale în favoarea deciziei de transfer.

Bune practici legate de supravegherea cazurilor

Înainte de notificarea deciziei, statele membre se asigură că dosarul este verificat de un al doilea responsabil de caz pentru a se asigura că nu există erori și omisiuni.

Notificarea în timp util

STANDARDUL 48: Autoritatea din statul membru trebuie să se asigure că decizia este notificată într-un interval de timp rezonabil.

Indicatorul 48.1.a: Dacă persoana în cauză nu dispune de un consilier juridic, autoritatea din statul membru notifică decizia către persoana respectivă, redactată într-o limbă pe care solicitantul o înțelege sau se presupune în mod rezonabil că o înțelege.

SAU

Indicatorul 48.1.b: Dacă persoana în cauză dispune de un consilier juridic sau de un alt consilier, autoritatea din statul membru poate alege să notifice decizia unui consilier juridic sau altui consilier care reprezintă persoana respectivă în conformitate cu practica națională.

Indicatorul 48.2: Autoritatea din statul membru dispune de un sistem de gestionare a cazurilor sau de un calendar pentru a calcula și a marca termenele-limită, asigurându-se astfel că notificarea de transfer este efectuată în termenul prevăzut.

⁽¹⁶⁾ Hotărârea CJUE din 31 mai 2018, *Adil Hassan împotriva Préfet du Pas-de-Calais* (cauza C-647/16, EU:C:2018:368).

Căi de atac legale

STANDARDUL 49: Persoana în cauză trebuie să fie înștiințată cu privire la căile de atac legale disponibile în temeiul articolului 27.

Indicatorul 49.1: Informațiile despre căile de atac legale disponibile sunt prezentate în decizia de transfer.

Indicatorul 49.2: Sunt furnizate informații despre termenele aplicabile pentru introducerea unor astfel de căi de atac și pentru efectuarea transferului.

Indicatorul 49.3: Sunt furnizate informații despre modul de aplicare al efectului suspensiv în statul membru.

Indicatorul 49.4: Notificarea conține și informații despre persoane sau entități care pot oferi asistență juridică persoanei în cauză atunci când informațiile respective nu au fost deja comunicate.

STANDARDUL 50: Statele membre trebuie să asigure accesul la asistență juridică și, ori de câte ori este necesar, la asistență lingvistică.

Indicatorul 50.1: Autoritatea din statul membru trebuie să se asigure că asistența juridică este acordată la cerere și gratuit atunci când persoana în cauză nu își poate permite costurile, cu excepția cazului în care se consideră că apelul sau revizuirea nu are șanse concrete de reușită, fără restricționarea arbitrară a accesului la asistență juridică.

Indicatorul 50.2: Asistența juridică include, cel puțin, pregătirea documentelor procedurale necesare și reprezentarea în instanță.

Indicatorul 50.3: Autoritatea din statul membru are instituite proceduri pentru accesul la asistență juridică prevăzute prin dreptul intern.

Informări privind apelurile cu efect suspensiv

Regulamentul Dublin III	Regulamentul de punere în aplicare
Articolul 29 alineatul (1)	Articolul 9

STANDARDUL 51: Toate informațiile privind apelurile sau procedurile de revizuire cu efect suspensiv, precum și încetarea acestui efect, trebuie comunicate cât mai curând posibil statului membru responsabil.

Indicatorul 51.1: Statul membru solicitant este la curent cu efectul suspensiv, dacă este cazul, precum și cu data la care acesta intră în vigoare și data la care se încheie.

Indicatorul 51.2: Înainte de expirarea termenului de transfer inițial, statul membru solicitant trimite informare despre faptul că efectul suspensiv a intrat în vigoare.

Indicatorul 51.3: Statul membru solicitant trimite informarea despre data la care s-a încheiat efectul suspensiv, de îndată ce măsura a încetat.

Indicatorul 51.4: Informările sunt transmise prin intermediul rețelei de comunicații electronice DubliNet.

Bune practici legate de notificarea privind efectul suspensiv

Statul membru solicitant comunică informațiile în mod clar și precis.

11. Detenția

Regulamentul Dublin III prevede norme procedurale specifice pentru cazurile în care o persoană se află în detenție. În aceste cazuri, sunt convenite următoarele standarde privind procedura Dublin.

Observație suplimentară: O persoană nu poate fi deținută exclusiv pe baza faptului că face obiectul procedurii Dublin. Detenția trebuie să fie bazată pe o evaluare individuală, trebuie să fie proporțională și aplicată doar dacă nu se recurge în mod efectiv alte măsuri alternative mai puțin coercitive.

Regulamentul Dublin III

Articolul 28

STANDARDUL 52: *În cazurile de detenție în conformitate cu Regulamentul Dublin III, statele membre se asigură că sunt respectate cu strictețe termenele de ținere în detenție a persoanelor și că se aplică termene reduse pentru transmiterea cererilor de transfer și răspunsul la acestea.*

Indicatorul 52.1: Personalul unităților de detenție dispune de instrucțiuni și informații despre procedura Dublin pentru a o înțelege și a putea informa persoanele deținute cărora li se aplică Regulamentul Dublin III.

Indicatorul 52.2: Autoritatea din statul membru are un sistem de gestionare a cazurilor și/sau un calendar pentru a calcula intervalele de timp și pentru a marca termenele scadente.

Indicatorul 52.3: Sistemul de gestionare a cazurilor poate prioritiza termenele-limită și poate marca cazurile urgente precum cel în care persoana în cauză este deținută.

Indicatorul 52.4: Atunci când trimite o cerere de transfer într-un caz în care persoana în cauză este deținută în conformitate cu articolul 28 din Regulamentul Dublin III, statul membru solicitant informează statul membru solicitat despre faptul că persoana în cauză este deținută, precum și despre urgentarea cazului.

Bune practici legate de prioritizarea cazurilor de detenție

Termenele reduse de răspuns la o cerere de transfer conform articolului 28 alineatul (3) din Regulamentul Dublin III sunt considerate doar ca fiind ultimele date posibile pentru trimiterea unui răspuns. Este considerată bună practică tratarea cu prioritate a acestor cereri și răspunsul oferit cât mai rapid, indiferent de termene, asigurându-se că persoana în cauză este deținută pentru o perioadă cât mai scurtă posibil.

12. Transferul

Ultima etapă a procedurii Dublin constă în organizarea și efectuarea transferului persoanei în cauză în statul membru responsabil. Standardele bazate pe prevederile privind acest proces sunt prezentate în continuare.

Măsuri

Regulamentul Dublin III	Regulamentul de punere în aplicare
Articolele 29-32	Articolele 7-10

STANDARDUL 53: Înainte de a trimite o notificare de transfer către statul membru responsabil, statul membru care efectuează transferul ia toate măsurile necesare astfel încât transferul să poată fi efectuat fără probleme.

Indicatorul 53.1: Autoritatea din statul membru are un sistem de gestionare a cazurilor și/sau un calendar, pentru a calcula intervalele de timp și pentru a marca termenele scadente.

Indicatorul 53.2: Autoritatea din statul membru instituie o procedură pentru gestionarea transferurilor și verifică dacă sunt îndeplinite toate cerințele preliminare.

Observație suplimentară: Cerințele preliminare includ, de exemplu, primirea acceptului, cunoașterea nevoilor speciale și verificarea existenței documentelor pentru persoana care urmează să fie transferată.

Indicatorul 53.3: În cazul în care se identifică nevoi speciale, inclusiv nevoi speciale privind starea de sănătate, acestea sunt incluse în mod prompt în notificarea către statul membru solicitat.

Observație suplimentară: În cazul în care există probleme de sănătate, aceste informații se transmit folosind anexa IX, cu condiția ca solicitantul să își fi dat consimțământul cu privire la transmiterea acestor informații. Orice documentație medicală transmisă trebuie să fie la zi și cât mai completă posibil. În cazul în care solicitantul nu își dă consimțământul pentru transmiterea datelor respective, se va face o descriere a situației și a nevoilor medicale în secțiunea „alte informații relevante” din anexa VI.

Indicatorul 53.4: Dacă există, toate documentele personale ale solicitantului sunt transferate de către statul membru care efectuează transferul către statul membru responsabil, la momentul transferului. În cazul în care există documente care nu au fost trimise la momentul transferului, trimiterea acestora este convenită ulterior de cele două state membre.

Bune practici legate de trimiterea documentelor

Documentele se trimit prin metodă de livrare înregistrată, după consultarea cu statul membru responsabil, pentru a se garanta că aceste documente sunt transmise autorității corecte, folosind o adresă validă și recentă.

Bune practici legate de transferuri de grupuri

Atunci când sunt efectuate transferuri de grupuri, statele membre implicate au în vigoare un acord (bilateral) care va detalia măsurile speciale necesare pentru transferul respectiv.

Ora și locul sosirii

Regulamentul de punere în aplicare
Articolul 8

STANDARDUL 54: Statele membre trebuie să ia în considerare ora și locul sosirii, precum și datele particulare la care nu poate avea loc transferul din motive naționale.

Indicatorul 54.1: Statele membre păstrează evidența la zi privind informațiile despre ora și locul sosirii și le comunică în cel mai eficient mod posibil.

Bune practici legate de utilizarea platformei Dublin

Statele membre comunică aceste informații atât prin DubliNet, cât și prin platforma Dublin a EASO. Platforma Dublin a EASO este concepută pentru aceste scopuri deoarece este un mediu online sigur pus la dispoziție de EASO, fiind utilizată pentru schimbul bilateral și multilateral de astfel de informații. Tabelul privind orele de sosire a transferului cuprinde toate orele de sosire comunicate și este actualizat ori de câte ori se solicită acest lucru.

Indicatorul 54.2: Statul membru care efectuează transferul nu planifică transferuri la „date închise”.

Observație suplimentară: „Datele închise” sunt acele date la care statul membru responsabil nu poate accepta transferuri către teritoriul său. Aceste date au fost comunicate tuturor statelor membre cu suficient de mult timp înainte.

Bune practici legate de datele închise

Statele membre evită perioadele lungi de date închise. Statele membre încearcă să primească transferuri în perioada datelor închise în cazuri excepționale, cum ar fi cele în care se apropie termenul-limită de efectuare a transferului solicitantului sau cele în care persoana se află în detenție sau cele în care există un risc mare de dispariție.

Notificări privind transferul

Regulamentul Dublin III	Regulamentul de punere în aplicare
Articolul 29	Articolul 8

STANDARDUL 55: Intervalul de timp pentru trimiterea notificării de transfer trebuie să fie de trei zile lucrătoare.

Indicatorul 55.1: Autoritatea din statul membru are un sistem de gestionare a cazurilor și/sau un calendar, pentru a calcula intervalele de timp și pentru a marca termenele scadente.

Observație preliminară: În cazul detenției, conform articolului 28 din Regulamentul Dublin III, statele membre se asigură că aplică termene mai scurte și că procedura va dura cât mai puțin posibil.

Indicatorul 55.2: Autoritatea competentă are, în măsura în care este posibil, un responsabil de caz specializat desemnat pentru soluționarea cazului și are instituit un proces de gestionare activă a cazului.

Indicatorul 55.3: Statele membre pot conveni să modifice intervalul de trei zile pentru a pune la punct aspectele practice ale transferului.

Utilizarea DubliNet pentru comunicarea informațiilor legate de transfer

Regulamentul Dublin III	Regulamentul de punere în aplicare
Articolul 31	Articolul 15, articolul 19 și articolul 20 alineatele (1) și (2)

STANDARDUL 56: Toate informațiile cu caracter personal legate de transfer trebuie transmise prin DubliNet, cu excepția cazului în care corespondența vizează măsurile practice pentru transferuri, ora și locul sosirii.

Indicatorul 56.1: Informațiile transmise prin DubliNet sunt gestionate doar de punctele de acces naționale ale unităților Dublin naționale respective.

Indicatorul 56.2: Responsabilii desemnați au acces la sistemul DubliNet pentru ca răspunsurile să fie transmise.

Indicatorul 56.3: Responsabilii desemnați sunt instruiți cu privire la utilizarea sistemului respectiv și au posibilitatea să îl folosească.

Indicatorul 56.4: Responsabilii de caz se asigură că obțin dovada transmiterii tuturor mesajelor prin DubliNet și o înregistrează.

Indicatorul 56.5: Mesajele (inclusiv răspunsurile) între statele membre cu privire la aplicarea individuală a Regulamentului Dublin III sunt întotdeauna transmise prin sistemul de comunicații electronice criptat DubliNet.

Indicatorul 56.6: Autoritatea din statul membru are alte mijloace alternative sigure de comunicare, cum ar fi o adresă de e-mail funcțională, a măsurilor practice privind transferurile, precum și a orei și locului sosirii, care vor fi utilizate în cazurile cele mai urgente.

Transferul familiilor

Regulamentul Dublin III
Considerentul 24

STANDARDUL 57: Conform principiilor privind unitatea familiei și interesul superior al copilului, membrii unei familii trebuie transferați împreună, pe cât posibil.

Indicatorul 57.1: În cazul în care un copil se naște între momentul acceptării și transfer, statele membre includ în formular toate informațiile despre copil, împreună cu certificatul de naștere sau alte documente care oferă informații despre naștere.

Observație suplimentară: Nu este nevoie să se trimită o nouă cerere de reprimire/preluare pentru un nou-născut.

Bune practici legate de certificatele de naștere internaționale

Pentru a asigura înțelegerea deplină a informațiilor cuprinse în formular, unele state membre aleg să anexeze un certificat de naștere internațional, dacă acest lucru este fezabil.

Indicatorul 57.2: Statele membre sunt flexibile în organizarea transferului, având interesul să mențină familia unită, în special când membrii acesteia se află în diferite etape ale procedurii Dublin.

Flexibilitatea transferurilor

Regulamentul de punere în aplicare
Articolul 9

STANDARDUL 58: În toate comunicările privind cazuri de întârziere, anulare sau amânare, statele membre implicate dau dovadă de flexibilitate pentru replanificarea transferului.

Indicatorul 58.1: Statul membru care efectuează transferul informează fără întârziere statul membru responsabil. Statele membre convin asupra noului interval de transfer, în special în cazul transferurilor care necesită aranjamente speciale (de exemplu, persoane cu nevoi speciale).

Indicatorul 58.2: Comunicarea va fi efectuată prin rețeaua de comunicații electronice DubliNet.

Indicatorul 58.3: Autoritatea competentă desemnează, pe cât posibil, un responsabil de caz specializat (care are acces la DubliNet) pentru soluționarea cazului și are instituit un proces de gestionare activă a cazului.

Observație suplimentară: În cazurile în care este vorba despre un minor neînsoțit, trebui să se garanteze respectarea interesului superior al copilului. Astfel cum este prevăzut în articolul 12 alineatul (2) din Regulamentul de punere în aplicare, chiar dacă „durata procedurilor pentru plasarea unui minor poate conduce la depășirea termenelor” prevăzute în Regulamentul Dublin III, acest lucru „nu este în mod necesar un obstacol în continuarea procedurii pentru determinarea statului membru responsabil sau pentru executarea transferului” minorului neînsoțit.

Transferurile eronate

Regulamentul Dublin III

Articolul 29 alineatul (3)

STANDARDUL 59: În eventualitatea unui transfer eronat, atunci când ia cunoștință despre situație, statul membru trebuie să notifice imediat celălalt stat membru și să planifice transferul înapoi prin acord reciproc.

Indicatorul 59.1: Statele membre implicate într-un transfer eronat își comunică reciproc și fără întârziere toate informațiile relevante despre caz.

Indicatorul 59.2: Comunicarea este efectuată prin rețeaua de comunicații electronice DubliNet.

Transferurile reușite

Regulamentul Dublin III

Articolul 29 alineatul (1)

Regulamentul Eurodac II

Articolul 10

STANDARDUL 60: Autoritatea din statul membru trebuie să marcheze în Eurodac Informațiile despre un transfer reușit, cât mai repede posibil după sosire.

Indicatorul 60.1: Autoritatea din statul membru are instituită o procedură pentru a monitoriza sosirile pe teritoriul său în urma unei cereri de transfer Dublin.

Indicatorul 60.2: Autoritatea din statul membru are instituită o procedură prin care atribuie sarcinile necesare personalului autorizat să îndeplinească obligațiile care decurg din articolul 10 din Regulamentul Eurodac II.

Transferurile voluntare

Regulamentul Dublin III

Considerentul 24

Regulamentul de punere în aplicare

Articolul 7 alineatul (1) litera (a)

Regulamentul Eurodac II

Articolul 10

STANDARDUL 61: În caz de transferuri organizate de solicitant sau de alți actori fără implicarea autorităților competente, statele membre trebuie să depună eforturi pentru a se asigura de conformitatea condițiilor de transfer voluntar cu cele ale procedurilor naționale de plecare obișnuite.

Indicatorul 61.1: Solicitantului i se pune în vedere să informeze autoritatea competentă din statul membru care efectuează transferul cu privire la detaliile călătoriei sale.

Indicatorul 61.2: Statul membru responsabil este informat despre caracterul voluntar al transferului.

Indicatorul 61.3: După planificarea transferului, statul membru care efectuează transferul pune la dispoziția solicitantului documentele de călătorie, dacă este aplicabil.

Indicatorul 61.4: Statele membre utilizează formularul standard (anexa VI) pentru a comunica detalii despre transfer.

Indicatorul 61.5: Statele membre nu aplică transferuri voluntare pentru cazuri care implică considerente speciale (de exemplu, probleme de securitate).

Observație suplimentară: Statul membru responsabil poate respinge un transfer voluntar și poate solicita o plecare sub escortă sau sub supraveghere.

Bune practici legate de comportamentul perturbator al persoanei în cauză

În cazul în care statul membru care efectuează transferul are cunoștință că există motive rezonabile pentru a crede că persoana în cauză ar putea fi periculoasă sau violentă, este important să se comunice acest lucru statului membru responsabil. Aceste informații sunt comunicate statului membru responsabil în mod adecvat și cât mai repede posibil.

Indicatorul 61.6: Statul membru responsabil informează statul membru care efectuează transferul prin DubliNet despre transferul reușit sau despre faptul că solicitantul nu s-a prezentat la termenul stabilit.

Bune practici legate de sosirea neanunțată

Dacă persoana în cauză se prezintă în statul membru responsabil fără o notificare prealabilă și intră în legătură cu autoritățile competente, aceste autorități informează statul membru solicitant, iar procedura Dublin poate fi finalizată prin înțelegere reciprocă.

STANDARDUL 62: În cazul transferurilor voluntare, statul membru care efectuează transferul informează statul membru responsabil despre transferurile reușite sau despre faptul că solicitantul nu s-a prezentat la termenul stabilit.

Indicatorul 62.1: Autoritatea din statul membru instituie o procedură pentru a monitoriza sosirile pe teritoriul în urma unei cereri de transfer Dublin.

Indicatorul 62.2: Statul membru care efectuează transferul informează statul membru responsabil despre transferul reușit, folosind rețeaua de comunicații electronice DubliNet.

Observație suplimentară: La sosire, statul membru responsabil trebuie să indice în Eurodac informațiile despre transfer, conform articolului 10 din Regulamentul Eurodac II.

Anexă – Tabel de sinteză: Standarde operaționale și indicatori operaționali

1. Garanții procedurale pentru persoanele care intră sub incidența procedurii Dublin

Confidențialitatea

Standard	Indicator
1. Autoritatea din statul membru trebuie să asigure confidențialitatea cazurilor în cadrul procedurii Dublin.	
	1.1. Personalul autorității competente cunoaște legile și regulamentele naționale cu privire la confidențialitatea procedurii Dublin.
	1.2. Bazele de date și sistemele de evidență a cazurilor din fiecare stat membru sunt sigure și întreținute în conformitate cu legislația relevantă.
	1.3. Toate schimburile de informații privind solicitanții individuali și/sau străinii cu ședere ilegală se efectuează doar prin DubliNet, între autoritățile competente.
	1.4. Statele membre nu transmit informații despre caz persoanelor neautorizate să cunoască astfel de informații.
	1.5. Interviuurile cu persoanele în cauză se desfășoară în camere separate, cu dotări suficiente, care asigură confidențialitatea discuțiilor din timpul interviului.

Furnizarea de informații

Standard	Indicator
2. Persoana în cauză primește toate informațiile procedurale relevante și, în special, broșura relevantă la depunerea unei cereri într-un stat membru.	
	2.1. Autoritatea din statul membru redă informațiile în mod clar și fără termeni tehnici, într-o limbă pe care persoana în cauză o înțelege sau pe care se presupune în mod rezonabil că o înțelege. Autoritatea competentă se asigură că persoana în cauză înțelege informațiile prezentate.
	2.2. Informațiile sunt furnizate ținând cont de nevoile speciale și de circumstanțele individuale ale persoanei în cauză.
	2.3. Autoritatea din statul membru oferă persoanei în cauză, în broșura relevantă, informațiile privind Regulamentul Dublin III.

Limba

Standard	Indicator
3. Interviuul personal Dublin trebuie să se desfășoare într-o limbă pe care persoana în cauză o înțelege sau se presupune că o înțelege.	
	3.1. Autoritatea din statul membru are acces la interpreți calificați pentru toate limbile comune.
	3.2. Persoana în cauză este întrebată dacă înțelege ce spune interpretul în timpul interviului personal. Dacă răspunsul este negativ în pofida tuturor eforturilor preliminare, se iau măsuri adecvate pentru rezolvarea problemei.

Înțelegerea

Standard	Indicator
4. Autoritatea din statul membru se asigură că persoana în cauză înțelege întrebările adresate și informațiile prezentate în timpul interviului personal.	
	4.1. La deschiderea interviului, persoanei în cauză i se explică scopul și contextul interviului.
	4.2. Persoana în cauză este întrebată dacă înțelege întrebările și informațiile prezentate în timpul interviului.
	4.3. În timpul interviului, persoanei în cauză i se oferă ocazia de a oferi explicații pentru inconsecvențe, contradicții și/sau elementele care lipsesc.
	4.4. După interviu, persoana în cauză este informată că își poate corecta greșelile sau declarațiile, dacă este necesar. Aceste corectări sunt documentate.
	4.5. După interviu, persoanei în cauză și/sau reprezentantului legal al acesteia i se înmânează o sinteză scrisă a interviului.

Deținerea și evaluarea informațiilor noi

Standard	Indicator
5. Autoritatea din statul membru se asigură că persoana în cauză are posibilitatea de a prezenta informații relevante pentru cazul său în timpul procedurii Dublin și că este informată cu privire la dreptul pe care îl are în acest sens.	
	5.1. Persoanei în cauză i se explică, prin informații generale, când și unde trebuie să trimită documentele și informațiile despre cazul său.
	5.2. Persoana în cauză poate să prezinte autorității competente solicitări și dovezi justificative, inclusiv avize medicale, pentru examinare.
	5.3. Autoritatea din statul membru instituie o procedură pentru ca responsabilul de caz să fie informat cu privire la orice informații noi legate de caz.
6. În cazul în care apar informații noi în timpul procedurii Dublin, dacă sunt relevante, acestea trebuie luate în considerare de autoritatea din statul membru în etapa adecvată a procedurii.	
	6.1. Autoritatea din statul membru instituie o procedură prin care garantează că persoana în cauză sau altă persoană (de exemplu, reprezentantul) ori organizație poate prezenta noi informații sau modificări ale circumstanțelor pe parcursul derulării cazului.
	6.2. Autoritatea competentă desemnează, în măsura posibilității, un responsabil de caz specializat pentru soluționarea cazului și instituie o procedură de gestionare activă a cazului.

2. Identificarea unui posibil caz Dublin

Standard	Indicator
7. Autoritatea din statul membru care se confruntă cu posibile cazuri Dublin deține mijloacele adecvate pentru a identifica un caz Dublin	
	7.1. Pentru a identifica un posibil caz Dublin, autoritatea din statul membru are acces la Eurodac și la alte baze de date relevante și, dacă i se permite accesul, la VIS.
	7.2. În cadrul autorității din fiecare stat membru este desemnată o unitate sau o autoritate responsabilă pentru cazuri Dublin și pentru procedura Dublin, căreia să i se poată trimite cazuri Dublin.

Standard	Indicator
8. Personalul autorității statului membru care se confruntă cu posibile cazuri Dublin are suficiente cunoștințe despre Regulamentul Dublin III și poate să identifice un posibil caz Dublin și să îl trimită mai departe pentru examinare.	
	8.1. Personalul autorității competente care se confruntă pentru prima dată cu un posibil caz Dublin cunoaște Regulamentul Dublin III și are un nivel de bază de înțelegere a particularităților care trebuie urmărite atunci când se evaluează dacă se aplică Regulamentul Dublin III.
	8.2. Personalul autorității competente care se confruntă pentru prima dată cu un posibil caz Dublin știe pe cine să contacteze pentru a obține mai multe informații sau pentru a iniția o posibilă procedură Dublin, de preferință autoritatea responsabilă de procedura Dublin.
	8.3. După ce se identifică un caz Dublin, se instituie procedura stabilită pentru trimiterea cazului la autoritatea responsabilă de desfășurarea procedurii Dublin.
	8.4. Cazurile care intră sub incidența Regulamentului Dublin III sunt trimise cât mai repede posibil la autoritatea responsabilă de desfășurarea procedurii Dublin.

Sistemul Eurodac

Standard	Indicator
9. Atunci când se depune o cerere de azil, amprentele solicitantului trebuie înregistrate în categoria 1 cât mai repede posibil și în termen de 72 de ore. În caz de intrare ilegală, amprentele trebuie înregistrate în categoria a 2-a în termen de 72 de ore de la depistare.	
	9.1. O autoritate competentă din fiecare stat membru are acces convenabil la suficiente dispozitive pentru amprentare și comparare a amprentelor în baza de date Eurodac la scurt timp după depunerea cererii de azil sau după intrarea ilegală. Aceste dispozitive trebui să se afle în apropierea locului în care este depusă cererea de azil sau în apropierea punctului de depistare a intrării ilegale.
	9.2. Rezultatele din baza de date trebui să fie disponibile pentru autoritatea națională responsabilă de desfășurarea procedurii Dublin la scurt timp după efectuarea căutării.
10. Dacă autoritatea din statul membru responsabil decide să caute datele unui străin cu ședere ilegală (o căutare în categoria a 3-a) în Eurodac, iar rezultatul căutării indică faptul că este aplicabil Regulamentul Dublin III, cazul trebuie trimis autorității statului membru responsabil pentru procedura Dublin.	
	10.1. Personalul autorității naționale care efectuează căutarea în categoria a 3-a are cunoștințe de bază despre Regulamentul Dublin III și știe unde să trimită cazul pentru continuarea procedurii Dublin.
11. Rezultatele căutării în Eurodac trebuie să conțină toate informațiile disponibile în Eurodac, precum cazul/cazurile anterior/anterioare de trecere ilegală a frontierei, cererea/cererile anterioară/anterioare sau informații privind acordarea de protecție internațională de către un stat membru, privind transferul solicitantului într-un alt stat membru sau aplicarea clauzei discreționare de către un alt stat membru.	
	11.1. Autoritatea din statul membru utilizează o prezentare sistematică a rezultatelor care îi permite să citească imediat toate informațiile disponibile în Eurodac.
	11.2. Informațiile din Eurodac trebuie să fie clare și ușor de interpretat pentru toate statele membre atunci când sunt incluse într-o cerere de reprimire/preluare.
12. Autoritatea din statul membru trebuie să actualizeze regulat informațiile în baza de date Eurodac, conform Regulamentului Eurodac II. După un transfer, autoritatea din statul membru trebuie să introducă următoarele informații în baza de date Eurodac: orice aplicare a clauzei discreționare, expulzare, acordare de protecție internațională, emitere a unui permis de ședere, dacă persoana a părăsit teritoriul statelor membre, dacă aceasta a dobândit cetățenia și/sau dacă statutul de protecție internațională a fost revocat sau s-a încheiat sau dacă a fost refuzată reînnoirea statutului.	
	12.1.a: Autoritatea din statul membru instituie un sistem automatizat care permite statului membru să transfere informații din sistemul național de evidență a cazurilor în baza de date Eurodac.
	SAU
	12.1.b: Dacă autoritatea din statul membru nu are un sistem automatizat pentru transferul informațiilor relevante dintr-un fișier național într-o bază de date Eurodac, personalul responsabil de la nivel național cunoaște ce informații trebuie transferate în baza de date Eurodac, iar autoritățile dețin mijloacele necesare de a transfera manual informațiile relevante în baza de date.

Sistemul VIS

Standard	Indicator
13. În cazul în care i se acordă accesul, autoritatea din statul membru trebuie să efectueze o căutare în baza de date VIS pentru a stabili dacă persoanei în cauză i s-a acordat viză de către alt stat membru.	
	13.1. În cazul în care i se acordă accesul în temeiul legislației UE, pentru a identifica cazurile Dublin, autoritatea din statul membru are acces la baza de date VIS și o consideră sursă de informații.
	13.2. Personalul autorității din statul membru care identifică un caz Dublin are cunoștință despre vizele acordate ca fiind o posibilă justificare pentru a efectua o cerere de reprimire/preluare.

Documente care aparțin persoanei în cauză

Standard	Indicator
14. În cadrul procesului de culegere de informații, autoritatea competentă trebuie să fie conștientă de importanța lor și să i-a în considerare toate documentele relevante depuse de persoana în cauză în fiecare etapă a unei proceduri în curs, ca elemente de identificare a unui caz Dublin.	
	14.1. Personalul autorității din statul membru care identifică documentul (documentele) are suficiente cunoștințe despre Regulamentul Dublin III și știe unde să trimită cazul pentru luarea de măsuri adecvate în temeiul Regulamentului Dublin III.
	14.2. Autoritatea competentă instituie o procedură și o expertiză pentru verificarea autenticității documentelor.
15. Dacă un document obținut în orice etapă a procedurii în curs indică faptul că Regulamentul Dublin III este aplicabil, cazul trebuie trimis autorității responsabile pentru desfășurarea procedurii Dublin.	
	15.1. Personalul autorității din statul membru care identifică documentul are suficiente cunoștințe despre Regulamentul Dublin III și poate face o evaluare primară a relevanței documentului în raport cu regulamentul.
	15.2. Personalul autorității competente care identifică documentul știe unde să trimită cazul pentru luarea de măsuri adecvate în temeiul Regulamentului Dublin III.

Interviul personal

Standard	Indicator
16. Interviul personal va fi desfășurat înainte de emiterea unei decizii de transfer, cu excepția cazului în care persoana în cauză a dispărut sau în care toate informațiile relevante au fost deja prezentate de către persoana în cauză.	
	16.1. Autoritatea din statul membru alocă mijloace suficiente pentru desfășurarea interviului.
	16.2. Autoritatea din statul membru instituie o procedură pentru programarea interviurilor, permițând prioritizarea interviurilor Dublin în funcție de termenele stabilite.
17. Responsabilul de caz verifică atent și studiază informațiile privind dosarul cazului înainte de desfășurarea interviului personal.	
	17.1. Dosarul cazului este pus la dispoziția responsabilului de caz cu suficient timp înainte de interviu pentru a permite pregătirea adecvată.
	17.2. În cadrul pregătirii se țin cont de toate elementele care pot contribui la determinarea statului membru responsabil.

Standard	Indicator
18. Interviu personal trebuie să acopere toate aspectele din Regulamentul Dublin III relevante pentru solicitant și procedura Dublin.	
	18.1. Interviu personal se desfășoară folosind un protocol de interviu standardizat pentru a asigura acoperirea tuturor aspectelor relevante atât pentru solicitant, cât și pentru procedura Dublin.
	18.2. În timpul interviului se adresează întrebări despre membrii familiei sau rudele aflate pe teritoriul statelor membre, persoanele aflate în îngrijire și ruta călătoriei.
	18.3. Protocolul de interviu standardizat asigură că indicatorii Dublin care nu sunt disponibili prin căutări în bazele de date (Eurodac, VIS) sunt luați în considerare pe parcursul interviului.
	18.4. Personalul care desfășoară interviul personal este format corespunzător și are suficiente cunoștințe despre Regulamentul Dublin III pentru a ști când să formuleze întrebări suplimentare față de protocolul standardizat.

3. Solicitarea de informații

Standard	Indicator
19. Cererea de informații este formulată doar în conformitate cu articolul 6 alineatul (5), articolul 16 alineatul (4) și articolul 34 din Regulamentul Dublin III. Autoritatea din statul membru trebuie să se asigure că are suficiente motive pentru a formula solicitarea și că se respectă termenele respective.	
	19.1. Autoritatea competentă utilizează formularul standard existent pentru a solicita informațiile în mod prompt și suficient.
	19.2. Responsabilii de caz pot identifica și aplica motivele suficiente pentru trimiterea cererilor de informații.
	19.3. În cazul în care se trimit cereri de informații conform articolului 6 alineatul (5) și articolului 16 alineatul (4) din Regulamentul Dublin III, autoritatea competentă implică actorii relevanți, de exemplu, copilul, serviciile de protecție etc. în regăsirea familiei.
20. Autoritatea din statul membru trebuie să răspundă la o cerere de informații cât mai repede posibil, însă în termen de cel mult cinci săptămâni. Răspunsul trebuie să fie în conformitate cu articolul 6 alineatul (5), articolul 16 alineatul (4) și articolul 34 din Regulamentul Dublin III.	
	20.1. Autoritatea competentă folosește un formular tip sau standard pentru a se asigura că se oferă informațiile corecte în mod prompt și adecvat.
	20.2. Autoritatea din statul membru are un sistem de gestionare a cazurilor și/sau un calendar, pentru a calcula intervalele de timp și pentru a marca termenele scadente.
	20.3. Membrii personalului care răspund la cererea de informații au acces adecvat la toate bazele de date relevante necesare pentru a formula răspunsul.
	20.4. Răspunsul trebuie trimis sub formă de atașament, ca document închis care nu poate fi editat ulterior.
	20.5. Responsabilii de caz pot identifica și aplica motivele care justifică răspunsurile la cererile de informații.
	20.6. În cazul în care răspund la cereri de informații conform articolului 6 alineatul (5) și articolului 16 alineatul (4), autoritățile competente implică actorii relevanți, de exemplu, serviciile de protecție a copilului etc. în ceea ce privește regăsirea familiei.
21. Pentru a asigura o comunicare în condiții de securitate, rapidă și fiabilă între statele membre, cererile de informații trebuie transmise prin DubliNet, într-o limbă înțeleasă de autoritățile competente din ambele state membre.	
	21.1. Responsabilii desemnați au acces la sistemul DubliNet pentru transmiterea cererilor.
	21.2. Responsabilii desemnați sunt instruiți cu privire la utilizarea sistemului respectiv și au posibilitatea să îl folosească.
	21.3. Statele membre convin asupra limbii de comunicare folosite, pentru a diminua orice confuzie, neînțelegere lingvistică sau nevoie de traducere care ar putea întârzia procesul.
	21.4. Responsabilii de caz se asigură că obțin dovada transmiterii tuturor mesajelor prin DubliNet și o înregistrează.

4. Evaluarea responsabilității

Sensibilizare și formare

Standard	Indicator
22. Autoritatea competentă însărcinată cu evaluarea responsabilității deține resursele necesare, își cunoaște responsabilitățile, iar responsabilii săi de caz sunt suficient de instruiți și familiarizați cu ierarhia criteriilor utilizate la determinarea responsabilității și a termenelor aplicabile.	
	22.1. Se instituie un proces și o procedură de lucru pentru aplicarea secvențială a ierarhiei criteriilor de evaluare a responsabilității Dublin.
	22.2. Autoritatea competentă verifică informațiile suplimentare relevante pentru determinarea responsabilității.
	22.3. În cazul în care informațiile privind evaluarea responsabilității sunt incomplete sau sunt necesare clarificări, iar un alt stat membru ar putea deține informații utile, autoritatea competentă adresează o solicitare statului membru/statelor membre în cauză, în temeiul articolului 34 din Regulamentul Dublin III.

Dosarul complet

Standard	Indicator
23. Autoritatea din statul membru se asigură că dosarul cazului este complet, conține toate dovezile necesare pentru a efectua evaluarea responsabilității în conformitate cu ierarhia criteriilor prevăzută în Regulamentul Dublin III.	
	23.1. Responsabilii de caz au o imagine de ansamblu asupra tuturor informațiilor relevante obținute într-un anumit caz, inclusiv a observațiilor solicitantului, și aplică în mod corespunzător criteriile determinate de la capitolul III.
	23.2. Responsabilul de caz utilizează informațiile de care dispune pentru a identifica cel mai probabil stat membru responsabil.
	23.3. Responsabilii de caz documentează, în măsura posibilității, evaluarea pe care au efectuat-o asupra cazului instrumentat.

Acceptarea și evaluarea probelor

Standard	Indicator
24. Probele care pot duce la aplicarea criteriilor de la articolele 8, 10 sau 16 trebuie să fie acceptate și luate în considerare de statul membru solicitant înainte ca un alt stat membru să accepte cererea de reprimire/preluare.	
	24.1. Autoritatea din statul membru instituie o procedură prin care garantează că persoana în cauză sau alți actori relevanți în numele persoanei în cauză pot prezenta informații noi sau pot modifica circumstanțele pe parcursul derulării cazului.
	24.2. Autoritatea competentă desemnează, în măsura posibilității, un responsabil de caz specializat pentru soluționarea cazului și instituie o procedură de gestionare activă a cazului.

5. Transmiterea cererii de reprimire/preluare

Cererea prezentată în timp util

Standard	Indicator
25. Autoritatea din statul membru se asigură că cererea de reprimire/preluare este adresată cât mai repede posibil statului membru care este cel mai probabil responsabil. În orice caz, cererea este formulată în termenele prevăzute la articolele relevante din regulament.	
	25.1. Autoritatea din statul membru are un sistem de gestionare a cazurilor și/sau un calendar, pentru a calcula intervalele de timp și pentru a marca termenele scadente.
	25.2. Solicitățile de răspunsuri urgente adresate altor state membre sunt indicate în mod clar ca atare, prezentându-se motivele.

Includerea de probe și dovezi

Standard	Indicator
26. Cererea de reprimire/preluare trebuie redactată pe formularele standard și trebuie să cuprindă probe și dovezi circumstanțiale ⁽¹⁷⁾, precum și cât mai multe alte informații relevante posibile pentru a-i permite statului membru solicitat să evalueze pe deplin dacă este responsabil.	
	26.1. Responsabilii de caz au acces la diferitele formulare standard puse la dispoziție.
	26.2. Responsabilii de caz sunt instruiți cu privire la utilizarea uniformă a formularelor standard respective.
	26.3. Responsabilii de caz includ în cererea lor atâtea informații cât sunt necesare.
	26.4. Responsabilii de caz includ toate mijloacele de probă disponibile, dacă există sau, în lipsa acestora, mijloacele de dovezi circumstanțiale.

Utilizarea DubliNet pentru transmiterea cererilor

Standard	Indicator
27. Pentru a asigura o comunicare în condiții de securitate, rapidă și fiabilă între statele membre, cererile se transmit prin DubliNet într-o limbă de înțelegere comună a autorităților competente din ambele state membre.	
	27.1. Responsabilii desemnați au acces la sistemul DubliNet pentru ca cererile să poată fi transmise.
	27.2. Responsabilii desemnați sunt instruiți cu privire la utilizarea sistemului respectiv și au posibilitatea să îl folosească.
	27.3. Statele membre convin asupra limbii de comunicare folosite, pentru a diminua orice confuzie, neînțelegere lingvistică sau nevoie de traducere care ar putea întârzia procesul.
	27.4. Responsabilii de caz se asigură că obțin dovada transmiterii tuturor mesajelor prin DubliNet și o înregistrează.
	27.5. Schimbul de mesaje (inclusiv de cereri) între statele membre cu privire la aplicarea individuală a Regulamentului Dublin este efectuat întotdeauna prin sistemul electronic de comunicații criptat DubliNet.
	27.6. Pentru a formula cererea, autoritatea competentă utilizează formularul standard adecvat pus la dispoziție de Comisie.

6. Răspunsul la cererea de reprimire/preluare

Răspunsuri în timp util

Standard	Indicator
28. Statul membru solicitat trebuie să răspundă cererii de reprimire/preluare în termenele prevăzute.	
	28.1. Autoritatea din statul membru are un sistem de gestionare a cazurilor și/sau un calendar cu numărătoare inversă, pentru a calcula intervalele de timp și pentru a marca termenele scadente.
	28.2. Sistemul de gestionare a cazurilor este capabil să prioritizeze diferite termene și poate semnaliza solicitările de urgență.

Formularea clară și fără ambiguități

Standard	Indicator
29. Statul membru solicitat trebuie să se asigure că răspunsul este clar și precis în ceea ce privește persoana în cauză și natura pozitivă sau negativă a răspunsului.	
	29.1. Autoritatea competentă folosește un formular tip sau standard.
	29.2. Răspunsul este sub formă de document închis care nu poate fi editat ulterior.
	29.3. Răspunsul cuprinde datele cu caracter personal ale persoanei în cauză înregistrate în statul membru solicitat.

⁽¹⁷⁾ Astfel cum sunt descrise în cele două liste menționate la articolul 22 alineatul (3) din Regulamentul Dublin II.

Utilizarea DubliNet pentru transmiterea răspunsurilor

Standard	Indicator
30. Pentru a asigura o comunicare în condiții de securitate, rapidă și fiabilă între statele membre, răspunsurile se transmit prin DubliNet într-o limbă comună, înțeleasă de autoritățile competente din ambele state membre.	
	30.1. Responsabilii desemnați au acces la DubliNet pentru transmiterea răspunsurilor.
	30.2. Responsabilii desemnați sunt instruiți cu privire la utilizarea sistemului respectiv și au posibilitatea să îl folosească.
	30.3. Statele membre convin asupra limbii de comunicare folosite, pentru a diminua orice confuzie, neînțelegere lingvistică sau nevoie de traducere care ar putea întârzia procesul.
	30.4. Lucrătorii de caz se asigură că obțin dovada transmiterii tuturor mesajelor transmise prin DubliNet și o înregistrează.
	30.5. Schimbul de mesaje (inclusiv de răspunsuri) între statele membre cu privire la aplicarea individuală a Regulamentului de la Dublin este efectuat întotdeauna prin sistemul DubliNet criptat.

Răspunsuri favorabile

Standard	Indicator
31. Autoritatea din statul membru se asigură că se face referire la articolul relevant și că răspunsul conține detaliile practice legate de transfer.	
	31.1. Autoritatea competentă utilizează un formular tip sau standard pentru transmiterea unui răspuns favorabil la o cerere de reprimire/preluare.
	31.2. Răspunsul include date cu caracter personal ale solicitantului înregistrat în statul membru căruia i s-a adresat cererea.
	31.3. Răspunsul cuprinde temeiul juridic al acceptării.
	31.4. În răspuns se indică locul preferat al sosirii și termenul preferat.

Acceptarea implicită

Standard	Indicator
32. În cazul acceptării implicite, statele membre implicate trebuie să convină asupra detaliilor de transfer.	
	32.1. Statul membru solicitant inițiază consultările cu statul membru căruia i s-a adresat cererea cu privire la organizarea transferului.
	32.2. Dacă se solicită de către statul membru solicitant, statul membru căruia i s-a adresat solicitarea își confirmă responsabilitatea în scris și comunică detaliile practice privind transferul cât mai repede posibil.

Răspunsuri negative

Standard	Indicator
33. Autoritatea din statul membru se asigură că respingerea cuprinde o justificare completă și detaliată.	
	33.1. Autoritatea competentă utilizează un formular tip sau standard pentru trimiterea unui răspuns negativ la o cerere de reprimire/preluare.
	33.2. Răspunsul cuprinde datele cu caracter personal ale solicitantului înregistrat în statul membru solicitat.
	33.3. Statul membru care respinge cererea invocă temeiul juridic și datele relevante care justifică respingerea.

Procedura de reexaminare

Standard	Indicator
34. Dacă statul membru solicitant nu este de acord cu respingerea cererii sale inițiale, statul membru respectiv poate decide să trimită o cerere de reexaminare. Această opțiune trebuie exercitată în termen de trei săptămâni de la primirea răspunsului negativ.	
	34.1. Statele membre au un sistem de gestionare a cazurilor și/sau un calendar de monitorizare temporală pentru a calcula intervalele și a marca termenele-limită.
	34.2. Sistemul de gestionare a cazurilor poate stabili cu prioritate diferite termene și poate semnaliza cererile urgente.
	34.3. Statul membru invocă temeiul juridic al cererii de reexaminare.
	34.4. Dacă există probe suplimentare relevante, statul membru le atașează la cererea sa de reexaminare.
35. Statul membru solicitat trebuie să depună eforturi pentru a răspunde la cererea de reexaminare în decurs de două săptămâni ⁽¹⁸⁾.	
	35.1. Statele membre au un sistem de gestionare a cazurilor și/sau un calendar cu numărătoare inversă pentru a calcula intervalele de timp și a marca termenele scadente.
	35.2. Sistemul de gestionare a cazurilor poate stabili cu prioritate diferite termene și poate semnaliza cererile urgente.
	35.3. Statul membru care respinge cererea invocă temeiul juridic care justifică respingerea.

7. Minorii neînsoțiți

Interesul superior al copilului

Standard	Indicator
36. Interesul superior al copilului trebuie să constituie o prioritate pentru autoritățile din statele membre și trebuie analizat pe tot parcursul procedurii Dublin.	
	36.1. Responsabilii de caz din cadrul autorității statului membru își cunosc sarcinile și au o pregătire corespunzătoare pentru a putea asigura interesul superior al copilului în contextul menținerii unității familiei în măsura în care este posibil.
	36.2. Responsabilii de caz din cadrul autorității statului membru au acces prompt la expertiza relevantă privind evaluarea capacității unei rude sau a unui adult de a avea grijă de un copil.
	36.3. Autoritatea din statul membru numește un reprezentant calificat, cât mai repede posibil, care acționează în interesul superior al copilului și care poate contribui la asigurarea mediului necesar de încredere astfel încât un copil să poată oferi informații despre familia sa.
	36.4. Autoritatea competentă instituie o procedură pentru a garanta respectarea dreptului copilului de a participa și de a i se asculta opiniile și pentru a se asigura că aceste opinii sunt luate în considerare ținând cont de vârsta și maturitatea copilului.

Desemnarea unui reprezentant

Standard	Indicator
37. Autoritatea din statul membru trebuie să desemneze un reprezentant pentru minorul neînsoțit cât mai repede posibil.	
	37.1. Autoritatea din statul membru a instituit o procedură pentru desemnarea unui reprezentant adecvat pentru copil.
	37.2. Există suficienți reprezentanți calificați pentru a asigura desemnarea promptă a unui reprezentant pentru fiecare copil neînsoțit și pentru a asigura că aceștia nu sunt responsabili de prea multe cazuri în același timp.

⁽¹⁸⁾ Pentru jurisprudența relevantă, vezi Hotărârea din 13 noiembrie 2018, *X și X împotriva Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie* (cauzele conexe C-47/17 și C-48/17, EU:C:2018:900).

Regăsirea membrilor familiei, a fraților/surorilor și/sau a rudelor

Standard	Indicator
38. Autoritatea din statul membru trebuie să caute și să țină cont de informațiile oferite de minor sau obținute din orice alte surse credibile legate de prezența membrilor familiei, a fraților/surorilor și/sau a rudelor pe teritoriul statelor membre și implice reprezentanții în procesul de regăsire. În plus, autoritatea din statul membru trebuie să se consulte cu alte state membre pentru a identifica membrii familiei, pentru a stabili legături de familie și, în cazul unei rude, pentru a evalua capacitatea rudei respective de a avea grijă de copil.	
	38.1. Autoritatea din statul membru instituie practici și linii directe pentru a oferi asistență responsabililor de caz în procesul de identificare a membrilor familiei, a fraților/surorilor și/sau a rudelor, precum și în depistarea legăturilor de familie.
	38.2. Reprezentanții care oferă asistență copilului au acces rapid și fără probleme la autoritatea responsabilă de desfășurarea procedurii Dublin și pot prezenta cu promptitudine informații sau documente despre membrul familiei, fratele/sora sau ruda copilului.
	38.3. Autoritatea din statul membru ia măsuri adecvate și implică reprezentanții în procesul de regăsire a membrilor familiei, a fraților/surorilor și/sau a rudelor unui copil neînsoțit pe teritoriul unui alt stat membru cât mai curând posibil.
	38.4. Autoritățile naționale confirmă legăturile de familie dacă membrul familiei, fratele/sora sau ruda se află într-un alt stat membru.
39. În cazul în care membrii familiei, frații, surorile și/sau rudele minorului se află în mod legal pe teritoriul unui alt stat membru și niciunul dintre ei nu se află în mod legal în statul membru în care se află în prezent minorul, statul membru în cauză trebuie să evalueze dacă restabilirea legăturilor familiale este interesul superior al copilului.	
	39.1. Autoritatea din statul membru a instituit o procedură pentru consultarea autorităților sau organizațiilor relevante (de exemplu, serviciile de protecție a copilului etc.) privind posibilitatea de reîntregire a familiei.
	39.2. Autoritatea din statul membru deține mijloacele adecvate și are instituită o procedură pentru a culege informații suplimentare de la copil (de exemplu, interviul Dublin)
	39.3. Autoritatea din statul membru are acces la surse pentru a putea culege cu promptitudine informații de la alte persoane, dacă este cazul (de exemplu, frați, surori, alte persoane cu care a călătorit copilul etc.)
	39.4. Pentru a facilita evaluarea interesului superior al copilului, autoritatea solicită informații despre membrii familiei, frați, surori și/sau rude care se află într-un alt stat membru.
	39.5. Autoritatea din statul membru dispune de personal instruit în mod corespunzător și de mijloace relevante pentru a iniția fără întârziere schimbul de informații cu alte state membre și pentru a utiliza formularele standard relevante prevăzute în Regulamentul de punere în aplicare.
40. În cazul în care se constată că niciun membru al familiei sau rudă a minorului nu se află în mod legal pe teritoriul statelor membre, statul membru în care se află în prezent minorul evaluează totuși interesul superior al copilului pentru a verifica dacă trebuie să proceseze el însuși cererea de azil.	
	40.1. Autoritatea din statul membru a instituit o procedură pentru consultarea autorităților sau organizațiilor relevante (de exemplu, serviciile de protecție a copilului etc.) cu privire la interesul superior al copilului.
	40.2. Autoritatea din statul membru deține mijloacele adecvate și are instituită o procedură adecvată pentru a culege informații suplimentare de la copil.
	40.3. Autoritatea din statul membru are acces la surse pentru a putea culege cu promptitudine informații de la alte persoane, dacă este cazul.
	40.4. Autoritățile din statul membru dispun de un număr suficient de personal instruit și de alte mijloace adecvate și relevante pentru a iniția fără întârziere schimbul de informații cu alte state membre și pentru a utiliza formularele standard relevante prevăzute în Regulamentul de punere în aplicare.

8. Persoanele aflate în îngrijire și clauzele discreționare

Situații de dependență

Standard	Indicator
41. Autoritățile din statul membru trebuie să își cunoască responsabilitățile specifice cu privire la persoanele aflate în îngrijire sau cele vulnerabile.	
	41.1. Personalul responsabil de astfel de cazuri a beneficiat de suficientă formare pentru a-și îndeplini sarcinile și responsabilitățile legate de dependență și vulnerabilitate.
	41.2. Atunci când se atrage atenție asupra dependenței sau a vulnerabilităților, autoritățile au acces la expertiza relevantă pentru consultare și consiliere.
42. În fiecare etapă a procedurii, statele membre evaluează dacă, până la momentul acceptării, se obțin dovezi privind relația de dependență și aplică articolul 16 în consecință.	
	42.1. Responsabilul de caz desemnat poate recunoaște particularitățile privind dependența în cazul instrumentat și ia măsuri adecvate.
	42.2. Autoritatea din statul membru are acces la expertiza relevantă pentru a evalua și a verifica orice documente (precum certificatele medicale) sau informații concludente oferite.
	42.3. Autoritatea din statul membru se asigură că persoanele în cauză își exprimă acordul în scris.

Clauze discreționare

Standard	Indicator
43. Autoritatea competentă este pregătită să aplice clauza discreționară de la articolul 17 alineatul (1) în orice etapă a procedurii, la libera sa apreciere.	
	43.1. Autoritatea din statul membru are acces la expertiză relevantă pentru a putea evalua și a verifica orice documente sau alte informații oferite.
	43.2. Autoritatea din statul membru dispune de mijloacele necesare pentru a avea acces la expertiză relevantă în vederea evaluării documentelor prezentate.
	43.3. Dacă este cazul, statul membru care decide să examineze o cerere în temeiul articolului 17 alineatul (1) devine statul membru responsabil și informează statul membru responsabil anterior prin intermediul mijlocului de comunicații electronice DubliNet.
44. Autoritatea competentă evaluează oricând, înainte de o primă decizie privind fondul, dacă se pot aplica prevederile articolului 17 alineatul (2).	
	44.1. Utilizarea articolului 17 alineatul (2) este la libera apreciere a ambelor state membre.
	44.2. Dacă autoritățile din statul membru decid că se pot aplica prevederile articolului 17 alineatul (2), autoritatea din statul membru se asigură că persoana în cauză își exprimă acordul în scris.

Suspendarea transferului

Standard	Indicator
45. Statele membre nu transferă persoana în cauză dacă există motive semnificative pentru a crede că transferul ar determina un risc real pentru ca persoana în cauză să fie supusă unui tratament inuman sau degradant în statul membru solicitat ⁽¹⁹⁾.	
	45.1. Statul membru solicitant analizează cazul pentru a identifica dovezi concludente că există motive substanțiale să se creadă că solicitantul este expus unui risc real ca persoană în cauză supusă unui tratament inuman sau degradant după transfer.
	45.2. Atunci când sunt relevante, statul membru solicitant ia în considerare garanțiile individuale oferite de statul membru solicitat în vederea evaluării probabilității unui risc real de tratament inuman sau degradant.

⁽¹⁹⁾ Pentru jurisprudența relevantă, vezi Hotărârea CJUE din 21 decembrie 2011, *N.S. și alții împotriva Secretary of State for the Home Department* (cauzele conexate C-411/10 și C-493/10, EU:C:2011:865); Hotărârea CJUE din 16 februarie 2017, *C. K. și alții împotriva Republika Slovenija* (cauza C-578/16, EU:C:2017:127); și Hotărârea CEDO din 21 ianuarie 2011, *M.S.S. împotriva Belgiei și Greciei* (nr. 30696/09, CE:ECHR:2011:0121JUD003069609).

9. Nesolicitanți

Comparație în Eurodac

Standard	Indicator
46. Dacă statul membru pe teritoriul căruia se află o persoană fără un permis de ședere decide să efectueze cercetări în sistemul Eurodac în conformitate cu articolul 17 din Regulamentul Eurodac II, determinând identificarea unui alt stat membru ca fiind probabil responsabil, trebuie să se transmită o cerere de reprimire în termenul stabilit.	
	46.1. Poliția, poliția de frontieră, personalul unităților de detenție și alți ofițeri de prim contact dispun de instrucțiuni și informații pentru a identifica un posibil caz Dublin.
	46.2. Autoritatea din statul membru are acces la Eurodac pentru a identifica un posibil caz Dublin, precum și la alte baze de date relevante.
	46.3. Este desemnată o unitate sau o autoritate responsabilă pentru cazuri Dublin și pentru procedura Dublin, căreia să i se poată trimite cazuri Dublin.
	46.4. Statul membru a elaborat, după caz, linii directoare interne privind modul în care ofițerii de prim contact pot prezenta un caz autorităților competente pentru procedura Dublin.

10. Notificarea deciziei de transfer și căi de atac

Înainte de notificare

Standard	Indicator
47. Autoritatea din statul membru se asigură că sunt îndeplinite toate condițiile pentru emiterea deciziei de transfer.	
	47.1. Determinarea responsabilității a fost examinată și finalizată în mod corect de statul membru solicitant.
	47.2. Adoptarea și notificarea (către solicitant) a unei decizii de transfer nu se efectuează înainte ca statul membru solicitat să își dea acordul explicit sau implicit cu privire la cerere ⁽²⁰⁾ .
	47.3. Statul membru emite decizia de transfer doar dacă au fost îndeplinite toate cerințele legale în favoarea deciziei de transfer.

Notificarea în timp util

Standard	Indicator
48. Autoritatea din statul membru trebuie să se asigure că decizia este notificată într-un interval de timp rezonabil.	
	48.1.a: Dacă persoana în cauză nu dispune de un consilier juridic, autoritatea din statul membru notifică decizia către persoana respectivă, redactată într-o limbă pe care solicitantul o înțelege sau se presupune în mod rezonabil că o înțelege. SAU
	48.1.b: Dacă persoana în cauză dispune de un consilier juridic sau de un alt consilier, autoritatea din statul membru poate alege să notifice decizia unui consilier juridic sau a altui consilier care reprezintă persoana respectivă în conformitate cu practica națională.
	48.2. Autoritatea din statul membru dispune de un sistem de gestionare a cazurilor sau de un calendar pentru a calcula și a marca termenele-limită, asigurându-se astfel că notificarea de transfer este efectuată în termenul prevăzut.

⁽²⁰⁾ Hotărârea CJUE din 31 mai 2018, *Adil Hassan împotriva Préfet du Pas-de-Calais* (cauza C-647/16, EU:C:2018:368).

Căi de atac legale

Standard	Indicator
49. Persoana în cauză trebuie să fie înștiințată cu privire la căile de atac legale disponibile în temeiul articolului 27.	
	49.1. Informațiile despre căile de atac legale disponibile sunt prezentate în decizia de transfer.
	49.2. Sunt furnizate informații despre termenele aplicabile pentru introducerea unor astfel de căi de atac și pentru efectuarea transferului.
	49.3. Sunt furnizate informații despre modul de aplicare al efectului suspensiv în statul membru.
	49.4. Notificarea conține și informații despre persoane sau entități care pot oferi asistență juridică persoanei în cauză atunci când informațiile respective nu au fost deja comunicate.
50. Statele membre trebuie să asigure accesul la asistență juridică și, ori de câte ori este necesar, la asistență lingvistică.	
	50.1. Autoritatea din statul membru trebuie să se asigure că asistența juridică este acordată la cerere și gratuit atunci când persoana în cauză nu își poate permite costurile, cu excepția cazului în care se consideră că apelul sau revizuirea nu are șanse concrete de reușită, fără restricționarea arbitrară a accesului la asistență juridică.
	50.2. Asistența juridică include, cel puțin, pregătirea documentelor procedurale necesare și reprezentarea în instanță.
	50.3. Autoritatea din statul membru instituie proceduri pentru accesul la asistență juridică prevăzute prin dreptul intern.

Comunicarea apelurilor cu efect suspensiv

Standard	Indicator
51. Toate informațiile privind apelurile sau procedurile de revizuire cu efect suspensiv, precum și încetarea acestui efect, trebuie comunicate cât mai curând posibil statului membru responsabil.	
	51.1. Statul membru solicitant este la curent cu efectul suspensiv, dacă este cazul, precum și cu data la care acesta intră în vigoare și data la care se încheie.
	51.2. Înainte de expirarea termenului de transfer inițial, statul membru solicitant trimite informare despre faptul că efectul suspensiv a intrat în vigoare.
	51.3. Statul membru solicitant trimite informarea despre data la care s-a încheiat efectul suspensiv, de îndată ce măsura a încetat.
	51.4. Informările sunt transmise prin intermediul rețelei de comunicații electronice DubliNet.

11. Detenția

Standard	Indicator
52. În cazurile de detenție în conformitate cu Regulamentul Dublin III, statele membre se asigură că sunt respectate cu strictețe termenele de ținere în detenție a persoanelor și că se aplică termene reduse pentru transmiterea cererilor de transfer și răspunsul la acestea.	
	52.1. Personalul unităților de detenție dispune de instrucțiuni și informații despre procedura Dublin pentru a o înțelege și a putea informa persoanele deținute cărora li se aplică Regulamentul Dublin III.
	52.2. Autoritatea din statul membru are un sistem de gestionare a cazurilor și/sau un calendar, pentru a calcula intervalele de timp și pentru a marca termenele scadente.
	52.3. Sistemul de gestionare a cazurilor poate prioritiza termenele-limită și poate marca cazurile urgente precum cel în care persoana în cauză este deținută.
	52.4. Atunci când trimite o cerere de transfer într-un caz în care persoana în cauză este deținută în conformitate cu articolul 28 din Regulamentul Dublin III, statul membru solicitant informează statul membru solicitat despre faptul că persoana în cauză este deținută, precum și despre urgentarea cazului.

12. Transferul

Măsurile

Standard	Indicator
53. Înainte de a trimite o notificare de transfer către statul membru responsabil, statul membru care efectuează transferul ia toate măsurile necesare astfel încât transferul să poată fi efectuat fără probleme.	
	53.1. Autoritatea din statul membru are un sistem de gestionare a cazurilor și/sau un calendar, pentru a calcula intervalele de timp și a marca termenele scadente.
	53.2. Autoritatea din statul membru instituie o procedură pentru gestionarea transferurilor și verifică dacă sunt îndeplinite toate cerințele preliminare.
	53.3. În cazul în care se identifică nevoi speciale, inclusiv nevoi speciale privind starea de sănătate, acestea sunt incluse în mod prompt în notificarea către statul membru solicitat.
	53.4. Dacă există, toate documentele personale ale solicitantului sunt transferate de către statul membru care efectuează transferul către statul membru responsabil, la momentul transferului. În cazul în care există documente care nu au fost trimise la momentul transferului, trimiterea acestora este convenită ulterior de cele două state membre.

Ora și locul sosirii

Standard	Indicator
54. Statele membre trebuie să ia în considerare ora și locul sosirii, precum și datele particulare la care nu poate avea loc transferul din motive naționale.	
	54.1. Statele membre păstrează evidența la zi privind informațiile despre ora și locul sosirii la zi și le comunică în cel mai eficient mod posibil.
	54.2. Statul membru care efectuează transferul nu planifică transferuri la „date închise”.

Notificări privind transferul

Standard	Indicator
55. Intervalul de timp pentru trimiterea notificării de transfer trebuie să fie de trei zile lucrătoare.	
	55.1. Autoritatea din statul membru are un sistem de gestionare a cazurilor și/sau un calendar pentru a calcula intervalele de timp și a marca termenele scadente.
	55.2. Autoritatea competentă are, în măsura în care este posibil, un responsabil de caz specializat desemnat pentru soluționarea cazului și instituie un proces de gestionare activă a cazului.
	55.3. Statele membre pot conveni să modifice intervalul de trei zile pentru a pune la punct aspectele practice ale transferului.

Utilizarea DubliNet pentru comunicarea de informații legate de transfer

Standard	Indicator
56. Toate informațiile cu caracter personal legate de transfer trebuie transmise prin DubliNet, cu excepția cazului în care corespondența vizează măsurile practice pentru transferuri, precum și ora și locul sosirii.	
	56.1. Informațiile transmise prin DubliNet sunt gestionate doar de punctele de acces naționale ale unităților Dublin naționale respective.
	56.2. Responsabilii desemnați au acces la sistemul DubliNet pentru ca răspunsurile să fie transmise.
	56.3. Responsabilii desemnați sunt instruiți cu privire la utilizarea sistemului respectiv și au posibilitatea să îl folosească.
	56.4. Responsabilii de caz se asigură că obțin dovada transmiterii tuturor mesajelor prin DubliNet și o înregistrează.
	56.5. Mesajele (inclusiv răspunsurile) între statele membre cu privire la aplicarea individuală a Regulamentului Dublin III sunt întotdeauna transmise prin sistemul de comunicații electronice criptat DubliNet.
	56.6. Autoritatea din statul membru are alte mijloace alternative sigure de comunicare, cum ar fi o adresă de e-mail funcțională, a măsurilor practice privind transferurile, precum și a orei și locului sosirii, care vor fi utilizate în cazurile cele mai urgente.

Transferul familiilor

Standard	Indicator
57. Conform principiilor privind unitatea familiei și interesul superior al copilului, membrii unei familii trebuie transferați împreună, pe cât posibil.	
	57.1. În cazul în care un copil se naște între momentul acceptării și transfer, statele membre includ în formular toate informațiile despre copil, împreună cu certificatul de naștere sau alte documente care oferă informații despre naștere.
	57.2. Statele membre sunt flexibile în organizarea transferului, având interesul să mențină familia unită, în special când membrii acesteia se află în diferite etape ale procedurii Dublin.

Flexibilitatea transferurilor

Standard	Indicator
58. În toate comunicările privind cazuri de întârziere, anulare sau amânare, statele membre implicate dau dovadă de flexibilitate pentru replanificarea transferului.	
	58.1. Statul membru care efectuează transferul informează fără întârziere statul membru responsabil. Statele membre convin asupra noului interval de transfer, în special în cazul transferurilor care necesită aranjamente speciale (de exemplu, persoane cu nevoi speciale).
	58.2. Comunicarea va fi efectuată prin rețeaua de comunicații electronice DubliNet.
	58.3. Autoritatea competentă desemnează, pe cât posibil, un responsabil de caz specializat (care are acces la DubliNet) pentru soluționarea cazului și instituie un proces de gestionare activă a cazului.

Transferurile eronate

Standard	Indicator
59. În eventualitatea unui transfer eronat, atunci când ia cunoștință despre situație, statul membru trebuie să notifice imediat celălalt stat membru și să planifice transferul înapoi prin acord reciproc.	
	59.1. Statele membre implicate într-un transfer eronat schimbă fără întârziere toate informațiile relevante despre caz.
	59.2. Comunicarea este efectuată prin rețeaua de comunicații electronice DubliNet.

Transferurile reușite

Standard	Indicator
60. Autoritatea din statul membru trebuie să marcheze în Eurodac informațiile despre un transfer reușit, cât mai repede posibil după sosire.	
	60.1. Autoritatea din statul membru instituie o procedură pentru a monitoriza sosirile pe teritoriul în urma unei cereri de transfer Dublin.
	60.2. Autoritatea din statul membru instituie o procedură prin care atribuie sarcinile necesare personalului autorizat să îndeplinească obligațiile care decurg din articolul 10 din Regulamentul Eurodac II.

Transferurile voluntare

Standard	Indicator
61. În caz de transferuri organizate de solicitant sau de alți actori fără implicarea autorităților competente, statele membre trebuie să depună eforturi pentru a se asigura de conformitatea condițiilor de transfer cu cele ale procedurilor naționale de plecare obișnuite.	
	61.1. Solicitantului i se pune în vedere să informeze autoritatea competentă din statul membru care efectuează transferul cu privire la detaliile călătoriei sale.
	61.2. Statul membru responsabil este informat despre caracterul voluntar al transferului.
	61.3. După planificarea transferului, statul membru care efectuează transferul pune la dispoziția solicitantului documentele de călătorie, dacă este aplicabil.
	61.4. Statele membre utilizează formularul standard (anexa VI) pentru a comunica detalii despre transfer.
	61.5. Statele membre nu aplică transferuri voluntare pentru cazuri implică considerente speciale (de exemplu, probleme de securitate).
	61.6. Statul membru responsabil informează statul membru care efectuează transferul prin DubliNet despre transferul reușit sau despre faptul că solicitantul nu s-a prezentat la termenul stabilit.
62. În cazul transferurilor voluntare, statul membru care efectuează transferul informează statul membru responsabil despre transferurile reușite sau despre faptul că solicitantul nu s-a prezentat la termenul stabilit.	
	62.1. Autoritatea din statul membru instituie o procedură pentru a monitoriza sosirile pe teritoriul său în urma unei cereri de transfer Dublin.
	62.2. Statul membru care efectuează transferul informează statul membru responsabil despre transferul reușit, folosind rețeaua de comunicații electronice DubliNet.

Contactați UE

În persoană

În întreaga Uniune Europeană există sute de centre de informare Europe Direct. Puteți găsi adresa centrului cel mai apropiat de dumneavoastră la: https://europa.eu/european-union/contact_ro

La telefon sau prin e-mail

Europe Direct este un serviciu care vă oferă răspunsuri la întrebările privind Uniunea Europeană. Puteți accesa acest serviciu:

- apelând numărul gratuit 00 800 6 7 8 9 10 11 (unii operatori pot taxa aceste apeluri);
- apelând numărul standard: +32 22999696; sau
- prin e-mail, la: https://europa.eu/european-union/contact_ro

Găsiți informații despre UE

Online

Informații despre Uniunea Europeană în toate limbile oficiale ale UE sunt disponibile pe site-ul Europa, la: https://europa.eu/european-union/index_ro

Publicații ale UE

Puteți descărca sau comanda publicații ale UE gratuite și contra cost la adresa: <https://op.europa.eu/ro/publications>. Mai multe exemplare ale publicațiilor gratuite pot fi obținute contactând Europe Direct sau centrul dumneavoastră local de informare (a se vedea https://europa.eu/european-union/contact_ro).

Dreptul UE și documente conexe

Pentru accesul la informații juridice din UE, inclusiv la ansamblul legislației UE începând din 1952 în toate versiunile lingvistice oficiale, accesați site-ul EUR-Lex, la: <http://eur-lex.europa.eu>

Datele deschise ale UE

Portalul de date deschise al UE (<http://data.europa.eu/euodp/ro>) oferă acces la seturi de date din UE. Datele pot fi descărcate și reutilizate gratuit, atât în scopuri comerciale, cât și necomerciale.

Oficiul pentru Publicații
al Uniunii Europene